UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly west of Winnipeg
UKRAINIAN NEWS
10067 - 97 Street,
Edmonon, Alberta, Canada.
Authorized as second class mail
Post Office Department, Ottawa

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український Католицький Тижневик
Виходить кожного вівтірка
в Едмонтоні, Алберта.
Річна передплата в Канаді $2.50
Поза Канадою $3.00

No. 5. Vol. XXIII. Edmonton, Alberta, Tuesday, January 31, 1950. Едмонтон, Алберта, вівторок, 31. січня 1950. Число 5. Рік XXIII.

Довірений помічник Розвелта натаврований судом як зрадник держави

СЕНСАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС ЗАКІНЧИВСЯ ЗАСУДОМ АЛДЖЕРА ГИССА НА 5 ЛІТ ВЯЗНИЦІ

У Ню Йорку закінчився найголосніший карний процес у сучасній історії Злучених Держав. Він рівнозначний з великою судовою справою в Канаді чотири роки тому, а в деякім відношенні навіть більш сенсаційний з огляду на особу обвинуваченого та інші вмішані особи.

В оттавськім процесі були замішані люди розмірно маловідомі; в нюйоркськім процесі обвинваченим був високий урядовець у міністерстві закордонних справ, довірений помічник президентів Злучених Держав, міністрів заграничних справ і колишній голова 20-міліонової Фундації Карнегі для пропаганди міжнародного миру. Його імя Алджер Гисс. Цей молодий талановитий чоловік з правничою освітою був довіреним помічником президента Розвелта на конференції в Ялті.

Гисса формально оскаржено за фальшиві заяви, які він зробив під присягою перед великою лавою присяглих суддів, що досліджувала комунізм у Зл. Державах. Однак дійсна суть обвинувачення така, що Гисс співпрацював з советською шпигунською організацією у Вашінгтоні і постачав для неї тайні інформації про американську закордонну політику.

Головним свідком прокуратури був Гваттейкер Чеймберс, який донедавна був одним з головних редакторів журналів "Тайм" і "Лайф." Чеймберс був комуністом до 1937 р. і членом советської шпигунської організації в характері куріера. Чеймберс зізнав під присягою, що Гисс виносив тайні документи з державного департаменту, фотографував їх, переписував власноручно або його жінка переписувала на машинці, і всі ті документи передавав Чеймберсові для передачі їх советським шпигунам. Чеймберс сховав частину документів у гарбузі на своїй фармі і передав їх поліції.

Гисс уперто заперечував зізнання Чеймберса, твердив, що він невинний і ніяких документів не передавав Чейберсові, якого знав короткий час і опісля зірвав з ним всякі звязки.

Зізнання Чеймберса потвердила Геді Массінг, розведена жінка відомого комуністичного провідника Гергардта Айзлера. Вона зізнала під присягою, що Алджер Гисс належав до комуністичної шпигунської організації у Вашінгтоні.

Лава присяглих визнала Гисса не тільки винним кривоприсяги, але офіційно натаврувала його як зрадника Злучених Держав. Суддя засудив його на пять літ вязниці. Оборона заповіла відклик до апеляційного суду і Гис вийшов на волю за кавцією $10.000.

Справа Гисса турбує міліони людей у Злучених Державах. Вона доказує, що комуністичне шпигунство проникає в найвищі урядові кола держав і що в цім випадку державна зрада звила собі кубло в найтіснішім колі людей, які укладають і вирішують політику держави, нації і цілого світу.

Процес Гисса, як і подібна судова справа в Канаді, лишають одно питання без відповіді: Що це таке, що заставляє людей з високою освітою, з пошаною у громадянстві і з матеріяльним забезпеченням пожертвувати честю, довірям, обовязками та своєю батьківщиною, і все те принести в жертві гидкій московсько - комуністичній потворі?

Відповідь може бути тільки така, що ці люди або безмежно збаламучені, або злочинні.

Дост. Дж. Дж. Бовлен, назначений новим ґовернором Алберти

Премієр Ст. Лоран проголосив 26. січня новий ряд назначень. Канада дістала нового ґовернора провінції в особі дост. Дж. Дж. Бовлена. Новий королівський намісник перебере уряд 1. лютого.

Новий лефтенант-ґовернор є ренчарем у полудневій Алберті. Він має дві фарми, одна має 5000 акрів, друга 5?0 акрів. Одного часу він мав найбільший кінський ренч у західній Канаді.

Дж. Бовлен уродився 1876 р. у провінції Принс Едвард Айленд. Історія його життя повчаюча. Скінчивши вищу школу, 16-літній Бовлен виїхав до Бостону у Злучених Державах, де був трамваєвим кондуктором. Опісля працював при будові доріг. Згодом виїхав на острів Кубу, вступив до армії і боровся в американсько-еспанській війні. Вернувшись до Принс Едвард Айленд, купив собі малу фарму. Але його манив Золотий Захід і він виїхав до Манітоби, де найнявся на фармерського робітника. Звідтам виїхав до Гомболдт у Саскачевані і взяв гомстед. Три рази рік за роком мороз знищив його засіви, а серед коней кинулася недуга. Твердий і працьовитий Бовлен не піддався лихій долі і волами возив опалове дерево до містечка. Кожна їзда взяла йому 18 годин і він заробляв $2.50. Згодом він взявся до плекання коней. Дістав малу позичку в банку і розвів трохи коней. Переїхавши до Алберти, купив собі фарму, а в 1917 р. купив ренч коло Медисин Гет і там мав найбільшу стаднину коней у західній Канаді. Випродавши коні, взявся до кову овець і мав 7,500 штук. Тепер управляє пшеницю на 500-акровій фармі.

Політикою займався від 1914 року. В 1930 ввішов до провінціонального парляменту Алберти. В 1936 р. став провідником ліберальних послів в албертійській леґіслятурі. Послом був до 1944 р.

Новий лефтенант-ґовернор є католиком, у Калґарах належить до шкільної ради сепаратних шкіл і є членом Лицарів Колюмба.

РІВНІ ПРАВА, АЛЕ НА... ТЯЖКУ ПРАЦЮ

Польська статистика виявила, що в жовтні 1949 р. працювало в копальнях вугілля в Польщі 27,000 жінок. При кінці 1948 р. було зайнятих у копальнях вугілля 13,065 жінок, підчас коли в 1938 році тільки 2232 жінки працювали на легших роботах в польських копальнях вугілля.

Так на практиці виглядає рівноправність жінок з чоловіками. Комуністичний режим у Польщі запрягає також слабосилих жінок до найтяжчих робіт, щоб тільки дістати якнайбільше вугілля для военної промисловости Советського Союзу.

НА ПРЕРІЯХ ТЕМПЕРАТУРА "НОРМАЛЬНА"

Після короткого "горячого періоду" у степових провінціях Канади, коли температура піднеслася на 10 ступнів нижче зера удень, а одного разу навіть 6 ступнів вище зера, погода вернулася до "нормального." Від 22. січня термометер показує постійно 30 до 62 ступнів нижче зера вночі і 20 до 35 ступнів нижче зера удень. Січень побив всі свої рекорди, бо студінь триває без передишки понад 40 днів. Давніший рекорд був 36 днів.

У східній Канаді потепліло від 26. січня на 55 до 65 ст. вище зера.

Оборона Канади вдоволяюча, запевнив мін. Клекстон

Міністер оборони Брук Клекстон, звиджуючи військові заведення в західній Канаді, поступив до Едмонтону і туг виголосив промову на обіді. Міністер сказав, що Канада потребує більше людей у збройних силах, головно в резерві, впрочім стоїть добре щодо оборони.

Клекстон головно захоплений новими кораблями і літаками типу СФ—100, з найліпшими й найсильнішими моторами у світі. Канада, сказав міністер, модернізує всі роди узброєння.

Пропав великий літак на півночі з 44 людьми

З Фейрбенкс на Алясці летів 26. січня великий пасажирський літак до Злучених Держав. Віз 36 пасажирів і 8 членів служби. Пасажирами були військові і жінка з дитиною.

Над Юконом літак пропав і до неділі не було про нього чутки. Для ратункові акції змобілізовано всі американські військові літаки в західній і північній Канаді, на Алясці і навіть у північних стейтах Злучених Держав. У сторони Гвайтгорс і Вотсон Лейк вислано понад 90 літаків, однак погана погода дуже утруднює розшуки. Терен, де літак пропав, незвичайно дикий і безлюдний а гори доходять 10.000 стіп висоти.

ЄГИПЕТ МАЄ СПОСІБ НА СОВЕТСЬКИЙ ДЕМПІНҐ

Єгипетський уряд сконфіскував советські товари в порті Александрії і магазинах Каїра на знак протесту проти советського демпінґу. Росія кинула багато товару на ринок по ціні три рази нижчій, як платиться в Єгипті. Советський демпінґ має ціль спараліжувати египетську індустрію і викинути на вулицю 300,000 египетських робітників.

ЩО ПРИМУШУЄ ЧЕРНИЦЬ ПРАЦЮВАТИ В КОПАЛЬНЯХ

Комуністичний уряд Югославії прогнав з монастирів 500 законних Сестер і примусив їх працювати в копальнях та при будові доріг. Так само, як робить Сталін.

Індія стане повновартною республікою

В Ню Делгі проголошено нову конституцію Індії і введено в уряд першого президента республіки в особі 64-літнього Радженадра Прасад. Дотепер Індію очолював британський генеральний губернатор, індієць з роду. Індія залишилася надалі членом британського Коммонвелту.

ЧИСТКА СЕРЕД КОМУНІСТІВ В ЕВРОПІ

Комуністичний рух спротиву супроти безоглядних наказів Політбюра з Кремля, що керується головно російськими імперіялістичними цілями, у слід за Югославією та країнами сателітами почав охоплювати чимраз більше західно-европейські комуністичні партії.

З наказу Москви переводиться тепер ґрунтовна реорганізація західно-німецької комуністичної партії, з якої усувають нелояльні і непевні супроти Москви елементи.

Також у французькій комуністичній партії назріла поважна криза. Багато комуністів-інтелектуалістів, які досі належали до партії, залишають самі її ряди. В Парижі вперто кружляють чутки, що навіть Маврикій Торез, довголітній провідник французьких комуністів, зневірився до політики Москви і почав боронити політику марш. Тіта в Югославії. Але ні сам Торез не має ще відваги явно виступити проти Москви, старaючись наперед з'єднати собі більшість внутрі комуністичної партії, ні Москва не відважилася ще явно Тореза заатакувати і назвати його "агентом англо-американського імперіялізму."

В комуністичних колах Парижа ходять чутки про виключення з партії голови французької комісії для атомових дослідів Кюрі.

Суперечка за Сарщину розсварює Францію і Німеччину

Британія і Злучені Держави погодилися, щоб Франція окупувала Сарщину, репрезентувала її в заграничній політиці і боронила її своїм військом. На основі цеї угоди французькі війська залишаються в Сарщині. Внутрішню адміністрацію виконує "автономна влада" з власним парляментом і власним урядом.

Уряд західної Німеччини не погодився з таким станом. Премієр Аденавер заявив, що Сарщина є невідлучною частиною Німеччини і мусить бути повернена Німеччині. Ніяка німецька партія не погодиться на політичне відлучення Сарщини від Німеччини. Справа Сарщини мусить бути вирішена в мировім договорі з Німеччиною — сказав Аденавер.

У відповідь французький уряд заявив, що заява Аденавера є "безосновна" і "запевнив," що Франція не має заміру політично анектувати Сарщину.

Сарщина — це полудневозахідна частина Німеччини з поверхнею 738 квадратових миль та з 750,000 населення. Вона тим важна, що має великі поклади вугілля, який потрібний як для німецької, так і для французької індустрії.

Індія не жартує з комуністами

Індійський уряд вже давно прийшов до переконання, що не можна потурати злочинній діяльности індійської комуністичної партії, яка стала сліпим знаряддям московського імперіялізму на терені Індії, і тому заборонив діяльність цеї партії. Від того часу індійські комуністи ведуть підпільну роскладову акцію проти індійської республіки. За комуністичними діями слідкує пильно республіканська поліція Індії, замикаючи тих, що їх прилапано на підпільній роботі.

Комуністична преса нарікає на "переслідування" советських агентів (так треба окреслювати арештованих індійських комуністів) в Індії, подаючи, що до 13. 1. ц. р. арештовано в самій Індії 2,521, а Гайдарабаді поверх 3,000 комуністів.

З уваги на перемогу комуністів у Китаю Індія не може легковажити собі підривної діяльности комуністичної пятої колони, якщо хоче оминути повторення "китайських відносин" на власній території.

Гасло в місяці католицької преси

Місяць лютий є місяцем Католицької Преси. Товариство Католицької Преси у Злучених Державах прийняло клич на той місяць: "Католицька Преса на службі Правди, Справедливости і Миру."

Третій Міжнародній Конгрес Католицької Преси відбудеться в Римі від 16 до 18 лютого.

Злучені Держави у боротьбі з комунізмом

Едгар Гувер, директор Федерального Бюра Інвестиґацій, сказав, що його поліція більше має праці з досліджуванням підривної роботи комуністів, як колинебудь давніше. Руїнницька робота комуністів зросла у минулому році на 50%.

Бюро має у програмі 12,000 судових процесів проти комуністів, однак судова акція проти них умовлена вислідом відклику 12 засуджених комуністичних провідників до вищих судів. Іміграційне бюро розглядає справу уневажнення громадянства для 1,000 натуралізованих комуністів, 100 комуністів будуть депортовані до европейських країв. Бюро стежить теж, щоб з Канади не перейшло до Злучених Держав 8,000 до 10,000 комуністичних підривних елементів.

Нова чистка серед комуністів у Болгарії за націоналізм

В Болгарії відбувається нова чистка серед провідних комуністів. Жертвою чистки впав видний комуніст, член політбюра і заступник премієра Терпрешев. Крім нього арештовано ще одного міністра. Советська агенція Тасс заповіла усунення з ради міністрів й арештування за "державу зраду" ще й третього міністра, якого не названо поіменн. Крім міністрів "вичистили" також шістьох членів центрального комітету партії. Всім зроблено закид тітоїзму і націоналізму.

ДЖ. О'КОННОР, НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ АПЕЛЯЦІЙНОГО СУДУ АЛБЕРТИ

Домініяльний уряд іменував Джорджа О'Коннора новим президентом апеляційного суду Алберти. Перше він був суддею трибуналу в Едмонтоні.

750,000 данців письмовою заявою домагаються від данського уряду включення до Данії колишньої німецької провінції Полудн. Шлесвіку та виселення з тої провінції всіх німецьких утікачів і виселенців з країн східної Европи.

ВІСТІ З ДІЄЦЕЗІЙ

З ЦЕНТРАЛЬНОГО ЕКСАРХАТУ

Подаємо до відома, що священик Володимир Фляк не належить вже більше до звязку з клиром українським греко-католицьким Центрального Ексархату.

Архієпископська Канцелярія.

З ЗАХІДНОГО ЕКСАРХАТУ

ПРЕОСВ. НІЛЬ У ПАРИЖІ

Ми дістали повідомлення, що Ексарх Західної Канади, Преосв. Кир Ніль Саварин, виїхав 10. січня ц. р. з Риму, щоб знову повернутись до своєї дорогої пастви та зі свіжими силами і благословенням Святішого Отця взятися до дальшої праці. По дорозі прибув Владика 14. 1. до Парижа.

В неділю 15. січня ц. р. Преосв. Ніль відправив архієрейську Службу Божу в українсько-католицькій церкві св. Володимира в Парижі в сослуженні о. мітрата Перрідона й о. канцлера Леськовича та виголосив до численно зібраних вірних проповідь.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПРОЧАН ДО РИМУ

Український Комітет Святого Року в Римі повідомив обіжником ч. 1, що **масова українська проща до Риму повинна відбутися в днях 9. - 16. жовтня 1950.** В тому часі українці матимуть нагоду масово відбути приписані Церквою побожні практики для позискання ювілейного відпусту і зложити чолобитню Святішому Отцеві. 14. 10. (в день Свята Покрови по ст. ст.) відправиться Архієрейська Служба Божа в соборі Пречистої Діви Марії в українському обряді.

Коли б комусь було невигідно чи неможливо чекати до жовтня, той може відбути прощу скоріше, прилучуючись до інших чужо-національних груп прочан.

Італія, Франція, Австрія, Німеччина, Еспанія і Швайцарія вже погодилися дати залізничі знижки для прочан від 20 до 60 відсотків, залежно від кількости даної групи прочан.

Д-р Граф, заступник міністра внутрішніх справ Австрії заповів, що з весною зачнеться нова офензива Комінформу одночасно проти Австрії, Франції і Італії.

ПЕРШІ ПРОЧАНИ ДО РИМУ

Першими прочанами Святого Року 1950 були два робітники з Турину в Італії, що прибули до Риму пішки. Обидва вони, ще в советському полоні, склали були обіт, що відбудуть прощу до Риму з нагоди Ювілейного Року, якщо тільки щасливо повернуться до своєї батьківщини.

При відкритті Святого Року офіційно брало участь 11,566 прочан, зголошених в Комітеті Святого Року, а саме: з Італії — 3,561, Арґентини — 1830, Франції — 1,600, Англії — 1,500, Німеччини — 1,150, Еспанії — 1,000, Мехіко — 210, Бельгії — 200, ЗДА — 166, Австрії — 120, Колюмбії — 50, Мальти — 50, Венецуелі — 36, Чіле — 33, Уругваю — 30, Греції — 30. В це число очевидно не входять мешканці Риму, які були масово учасниками торжества.

У відкритті Святого Року взяли участь також українці, які в тому часі були в Римі та декілька осіб з Німеччини, яким удалося своєчасно побороти утяжливі пашпортові труднощі, що обовязують чужинців у всіх европейських країнах.

Приготування до виборів у Великій Британії в повному ході

Хоч британський парлямент ще формально не розвязаний і офіційно реченець виборів ще не проголошений (станеться це 3. 2., а вибори мають відбутися 23. 2., як це вже виявив прем. Етлі), то все ж таки всі політичні партії ведуть вже підготовні праці до виборчої акції повним ходом.

В теперішнім парляменті було 640 послів. У тім числі є: 393 робітничих, 201 консервативних, 24 ліберальних і 22 інших з дрібних груп чи партій та т. зв. незалежних. Новий парлямент має складатися тільки з 625 послів, бо в між часі переведено зміни в деяких виборчих округах.

Реєстрація зголошених кандидатур відбудеться до 13. 2. Слід очікувати, що робітнича і консервативна партії, між якими буде провадитися головна боротьба за особистий склад нового парляменту, зголосять своїх кандидатів у всіх виборчих округах. Ліберали заповіли також кількасот кандидатів, а комуністи приготовляють своїх кандидатів тільки у сто округах. У деяких округах будуть старатися про вибір також нечисленні незалежні кандидати.

Минулі вибори відбулися в липні 1945 року, а 26. липня новий робітничий уряд під проводом Етлія перебрав владу з рук консервативного провідника Вінстона Чорчила. Коло 35 міліонів британських громадян, управнених до голосування вирішить виборчою карткою 23. 2. обличчя нового британського парляменту. Робітнича партія мобілізує всі свої сили, щоб задержати владу у своїх руках, а провідник консерватів Вінстон Чорчил вірить, що цим разом він знову засяде в оточенні тільки членів консервативної партії на відповідальнім пості премієра Великої Британії.

ЗПОЗА КУЛІС ШПИҐУНСТВА У МИНУЛІЙ ВІЙНІ

"Да Сатирдей Івнінг Пост" приніс фантастичну історію про німецьку шпіонажу в палаті британської амбасади в Анкарі, столиці Туреччини. Автором ревеляцій є д-р Роберт Кемпнер, американський правник, що був одним з головних прокураторів у процесах проти военних злочинців у Нірнбергу.

Одного дня в 1943 р. льокай британського амбасадора запропонував німецькому шпіонові Мойзішові продаж дуже важних документів. Льокай зажадав $500.000, по $20.000 за кожний документ. Мойзіш звернувся до Берліна і міністер закордонних справ фон Ріббентроп казав заплатити бажану суму.

Кілька днів потім льокай передав Мойзішові мікрофільми котирьох документів. Був спис британських шпигунів у Туреччині; списки і моделі зброї, літаків та інших матеріялів, які Злучені Держави вислали до Росії; меморандум з докладним описом заходів, щоб Туреччину втягнути до війни по стороні аліянтів, і детайлі рішень на конференціях у Москві, Каїрі і Теґерані. В документі, який льокай передав іншим разом, були списані арґументи аліянтів, куди робити інвазію проти німців — через Францію, чи через Балкан.

У квітні 1944 р. пропала секретарка Мойзіша, Неллі Кап. Виявилося, що вона була британською агенткою на службі в німецькій [illegible]ції. На британська шпіонка [illegible] британському амбасадорові зраду його льокая.

Льокай живе десь у Південній Америці а Мойзіш є фотографом у Тирольських [illegible]

До наших Передплатників, Читачів і Прихильників

Ми одержали два листи від наших передплатників, один з Манітоби, другий з Саскачевану, в яких вони нарікають, що "Українські Вісті" не видали цього року збільшеного різдвяного числа. Повідомляємо наших читачів, що цього ми не могли зробити з технічних причин. Коли редакція й адміністрація є в одному місці, друкарня в другому, архів у третьому, а сам друк газети відбувається в четвертому місці, то видання збільшеного числа натрапляє на такі трудноші, які годі побороти.

На цьому місці хочемо запевнити наших читачів, що після переходу до власного будинку під адресою 10967 - 97 Ст., ми видамо надзвичайне число з приводу 20-річчя "У. В.", а водночас будемо старатись якнайскоріше збільшити обем нашої газети з 8 до 12 сторін.

При цій нагоді ще раз звертаємось із закликом до наших Передплатників, Читачів та Прихильників:

Хто завинив передплату, хай негайно сплатить довг і заплатить за газету наперед!

Хай кожний з Вас пришле свою жертву на будинок "Українських Вістей"!

Хай кожний з Вас приєднає бодай одного нового передплатника!

При кожній нагоді збирайте на фонд будови!
Памятайте, що доля Вашої газети у Ваших руках!

Видавництво "Українських Вістей"

Найкраща Якість — Характеристичні Фотографії
ВЕСІЛЛЯ — РОДИННІ ЗНИМКИ — ДІТИ. — СКЛЕП З ФОТОГРАФІЧНИМИ РЕЧАМИ.
THE ALBERTA PHOTO STUDIO
10457 Jasper Ave. — Phone: 25350. — Edmonton, Alberta

Слово з нагоди Свята Державности

Від Р...: Ми одержали цей заклик, ...е не міг увійти до поперед... числа "У.В."

Протягом останнього тридцятиліття наша нація зробила величезний крок уперед. Ми вже на порозі нашої державної незалежности. Минуле наше героїчне і печальне. Сучасне наше — нас, емігрантів, і цілого народу українського — трагічне і повне небезпеки. Найспритніші тирани нашої доби безсилі зупинити наш гін, послабити нашу боротьбу за буття наше національне, за наше природне і людське право на свободу і державну суверенність нашої нації. Ми йдемо вперед рішуче і безкомпромісово і наших бойових прапорів не згорнемо аж до перемоги. Світ не хоче нас чути, світ не хоче нас знати. Світ не хоче ще і ще одного партнера, але він примушений ... цього партнера визнати, а не винищити фізично до ноги, бо ми тим світом породжені, ми вкусили того яблука, з того самого дерева, що й той самий байдужий до нас світ, і він мусить на нас зважати, чи він того хоче, чи ні. Зважати бодай так, як йому доводиться сьогодні зважати на індонезійців. Ми не зазіхаємо на чужі території. Ми хочемо, щоб віддали нашому народові тільки те, що з крови і кісток його постало, що йому завжди належало і мусить належати природним і людським правом. Ми тільки в імя права і справедливости підносимо наші бойові прапори, бо хочемо з цілим світом іти переможним маршем шляхом прогресу і творчости. Ми нікому не погрожуємо, а кажемо просто й одверто: що не складемо зброї доти, доки нас будуть трактувати як рабів, бо волімо вмерти з мечем, ніж злиденними рабами.

Така наша постава, постава воюючої України, що вже тридцять літ не складає зброї в боротьбі за незалежність. Такі наші дотеперішні підсумки. І чи цей 1950-ий рік зрушить той байдужий до нас світ з його мертвої точки споглядання, як гине великий талановитий народ, чи ні — ми будемо і цього наступного і всіх дальших років боротися з окупантом наших земель, які пекельно-диявольські способи боротьби супроти нас він не застосовувавби. Ми не віддамо поля бою ні тут, ні там —за залізною заслоною. Окупант знає, що ми його вороги, що ми живі свідки його нечуваних злочинів супроти людської справедливости, права і моралі. І ми не криємось, а кажемо перед цілим світом: так, ми вороги тотальної тиранії, вороги давні, уперті і незламані.

Так є і так буде аж до звільнення нас і світу від страху і терору. Але для того ми, політична еміграція, мусимо йти нога в ногу з нашим уярмленим народом, боліти його болями, розуміти його, відчувати його найінтимніші бажання і прагнення — політичні, соціяльні, національні і моральні, підхоплювати його кличі, мобілізувати, підтримувати його у важкій хрестоносній боротьбі з окупантом. Водночас увесь той байдужий до нас світ мусимо переконувати, що його байдужість до української проблеми є кричущою шкодою для людського поступу, що **мир в Европі неможливий без задоволення елементарних потреб української нації.** Без цього всього, без нашої скоординованої дії в обороні нашої Вітчизни в цілому світі і на наших землях, годі нам називатися українськими патріотами.

Єдиним нині і аж до визволення нашої Вітчизни центром координації і консолідації всіх українців, єдиним представництвом поневоленого українського народу є **Українська Національна Рада** — наш найвищий репрезентативний і керівний державно-політичний центр.

Без цього центру, без всебічного скріплення й підтримки цього нашого всеукраїнського, соборницького, побудованого на глибоко-державницькому фундаменті центру — українська визвольна політика була б загрожена зайвими невдачами і поразками, про що добре знає ворог.

Уже настав час припинити всякі суперечки. Прийшла крайня пора стати єдиною лавою, єдиною когортою, міцною і злютованою, і всі сили української еміграції цілого світу поставити на службу цій великій справі.

Памятаймо, що без вибореня повної свободи і незалежности України українська еміграція в цілому світі все буде покинутим безбатченком.

Так нехай же день 22. січня, день нашої державности і соборности, день найурочистішого нашого національного свята, буде днем нашої повної національної єдности в обороні прав і життя нашої великої нації.

Обєднаймось же всі навколо гасла: — Єдина, Самостійна, Соборна Українська Демократична Держава, навколо гасла: Єдиний Найвищий Центр Української Визвольної Боротьби — Українська Національна Рада.

Хай живе Великий Український Народ!

Хай живе українська національна революція!

Хай живе національна-визвольна боротьба поневолених Москвою народів!

Хай живе Українська Національна Рада!

Члени Української Національної Ради: **Семен Підгайний, Степан Росоха, Омелян Тарнавський.**

Торонто, 20. І. 1950 р.

Як большевики ліквідують невинних людей

"ПРОГРЕСИВНИМ" КАНАДЦЯМ З ТОУК ПІД УВАГУ

(мр) В часі минулої світової війни впродовж майже двох літ не сходила зі сторінок світової преси, зокрема тої, що є під таким чи іншим впливом світового жидівства та соціялістичних організацій, що належали до II. Соціялістичного Інтернаціоналу, справа таємного зникнення в місті Куйбишові двох визначних провідників жидівської соціял-демократичної партії 'Бунд' у передвоєнній Польщі, Ерліха й Альтера. Про цю справу дав вичерпні вияснення польський письменник Йосиф Чапський у книжці п. з. "На нелюдській землі," виданій в Парижі 1949 р. Він з доручення ген. Андерса, після вибуху німецько-большевицької війни вів справу суспільної опіки над бувшими советськими вязнями-поляками на терені СССР аж до часу вимаршу польської армії і деякої частини цивільного польського населення до Персії. Через його руки переходили звіти про знущання енкаведівської адміністрації над польськими вязнями від часу заливу білоруських, литовських та українських земель советськими арміями у другій половині вересня 1939 р. Багато справ, про які Чапський згадує тепер у своїй книжці, знає він з власних спостережень і переживань. Між іншим справу Ерліха та Альтера знає він або з їх власного оповідання, або з безпосередньої обсервації подій, що мали місце після звільнення Ерліха та Альтера з советської тюрми на Лубянці у Москві в серпні 1941 р., що сталося на домагання тоді вже знову союзного з Росією польського уряду ген. В. Сікорського в Лондоні, та після їх нового арештування.

Згідно з твердженнями Йосифа Чапського, після зайняття Варшави німцями обидва провідники жидівської партії "Бунд," Ерліх та Альтер, втікли перед гітлерівськими переслідуваннями на советську сторону, шукаючи там для себе політичного азилю. В жовтні 1939 р. НКВД арештувало їх обидвох разом з польським соціялістичним послом Мастком у місті Ковлі і перевезло до тюрми Лубянки в Москві. Коли їх — каже Й. Чапський — вже арештовано, треба було їх в чомусь оскаржити. Кілька разів змінювано їм акт оскарження. Закидувано їм, то співпрацю з польським урядом, то з польською дефензивою у справі перекидування діячів "Бунду" на терористичну діяльність до СССР і все те на підставі зізнань двох інших жидівських діячів, Рафеса і Бальтікліса-Ґутмана, які давно перед війною виступили з партії "Бунд" та вступили були до комуністичної партії Польщі. Коли Ерліх та Альтер рішуче заперечували предложені їм зізнання вище згаданих жидівських комуністів та вимагали конфронтації з ними для вияснення не правдивости їх зізнань, їм заявили слідчі органи НКВД, що цього не можна зробити з "технічних" причин, бо "Рафес і Ґутман були арештовані і вже не живуть."

Остаточно засудили Ерліха та Альтера на кару смерти. Вироку не виконано, але по кількох місяцях їм доручено новий вирок, яким знову вдруге засуджено їх на кару смерти. Обидва інтелігентні жидівські політики були здивовані, як це могло статися, що їх засуджено два рази на смерть. Хіба ж не досить було першого вироку смерти? Цю загадку вияснили їм політичні співвязні, переважно колишні комуністи, що втратили ласку Сталіна і дісталися до тюрми: перший вирок виданий тільки для застрашення засуджених, щоб у цей спосіб видобути від них, хочби видумані, зізнання за ціну помилування. Тому, що Ерліх і Альтер прийняли спокійно перший вирок смерти, не вносили апеляції і не просили помилування, їх засуджено вдруге вже таки направду на кару смерти. Тільки напад Гітлера на СССР та умова Сікорського зі Сталіном врятувала їх ще тоді від смерти.

В роках 1940-1941 вони обидва, будучи часто перекидуванними з келії до келії на Лубянці, стрічалися з різними політичними вязнями, переважно з колишніми комуністами, троцкістами і бухаріновцями, з якими вели палкі політичні дискусії, та від яких довідалися про правдивий образ Сталінського режиму.

На домагання уряду ген. Сікорського, їх обидвох, одних з перших, звільнили з тюрми в серпні 1941 р. і перевезли до Куйбишева, де тоді вже концентрувалося життя советського уряду і де були всі чужинецькі амбасади та посольства, що їх евакуовано з Москви, якій загрожували німецькі панцерні армії. Обидва вони стали в Куйбишові співробітниками польської амбасади. Ерліх очікував на виїзд до Лондону, де мав включитися у працю польського уряду в характері члена Польської Ради Народової, як представник польського жидівства, а Альтер мав виїхати на Сибір до різних скупчень польських виселенців, щоб організувати їх до спільних польських таборів, що мали бути адміністровані представниками польського уряду.

НКВД окружило обидвох жидівських соціялістів надзвичайно чуйною і дбайливою опікою. Дали їм до диспозиції полковника НКВД Волковиського, який кожної хвилини мав служити їм своїми автами та взагалі старатися про те, щоб, вони мали на волі якнайбільшу вигоду. Советська влада, звільняючи їх, просила, щоб вони зробили старання для получення всіх сил II. і III. Інтернаціоналів до спільної боротьби проти Німеччини в цілі оборони Советського Союзу. Обидва вони пішли льояльно і з переконанням на таку концепцію большевиків у переконанні, що після знищення гітлеризму і фашизму може створиться інший політичний клімат також у самім СССР. В тій цілі в Куйбишові обидва вони відбули конференцію з британійським амбасадором Крипсом, навязали звязки з керівними чинниками II. Інтернаціоналу та очікували виїзду до праці на призначених їм польським урядом становищах.

Тимчасом кілька днів після урочистого підписання польсько-советської умови, коли у всій советській пресі показували на всі лади знимки Сталіна з Сікорським, а в московській опері грали польський державний гимн "Еще Польська не зґінєвла," в підступний спосіб зникли з ресторації Ґранд-Готелю в Куйбишові Ерліх та Альтер. Викликані в год. 12:30 вночі службовичкою Інтуриста до телефону, вони вийшли і від того часу загинув по них всякий слід.

Польський амбасадор С. Кот, по 13 годинах з часу їх схоплення, звернувся до народного комісаріяту внутрішніх справ по вияснення. Довгий час не було жадної відповіді. Щойно 5. 12. 1941 р. народній комісар внутрішніх справ заявив представникові польської амбасади, що "Альтера й Ерліха знову арештовано, бо НКВД має компромітуючі їх матеріяли."

Справа дісталася за границю. Протестує польський амбасадор в імені свого уряду в Лондоні, закидаючи нарушення елементарних правних засад щодо співробітників амбасади, якими фактично і правно були обидва арештовані польсько-жидівські політики. Робітничі організації в Англії та в Америці від себе засипують советський уряд протестами, вимагаючи звільнення арештованих "В розмові амбасадора Кота з Вишинським — каже Й. Чапський — Вишинський категорично заявляє, що Альтер та Ерліх працювали для німців." Коли Кот старався представити безглуздя таких замітів, щоб два завзяті протигітлерівські жидівські політики працювали для Гітлера то Вишинський відповів: "Адже Троцький був також німецьким агентом."

Коли протести зпоза границі дальше напливали, а американська та англійська преса поміщувала протестаційні статті, советська агенція "Тасс" проголосила з доручення советського уряду, що "Альтера й Елріха зовсім не арештовано другий раз, тільки советська влада не знає, де вони знаходяться."

Впродовж дальшого цілого року большевики промовчують цю справу і на протести не відповідають. Щойно 23 2. 1943 р., коли вже почалися на фронті советські перемоги над німцями, советський амбасадор у Вашінґтоні Максим Літвінов переслав американським представникам Федерації Праці листа Молотова, який повідомляв, що Ерліха й Альтера "арештовано за аґітацію на користь сепаратного миру з німцями і їх обидвох советська влада розстріляла."

Вище представлені вирафіновані советсько-московські методи насильства, облуди, фальшу і крутійства советського уряду у звязку з безпідставним першим і другим арештуванням у нічому невинних жидівських політиків, їх слідством фізичною їх ліквідацією ще раз розкривають грозу і гниль советського режиму. "Прогресивні" канадці з ТОУК, що йдуть несвідомо у хвості платних агентів московського червоного імперіялізму в Канаді, повинні подумати поважно над справою ліквідації двох невинних ідейних жидівських соціялістів і відмовити послуху платним советським агентам.

ВАШЕ ДИТЯ
потребує лікарської опіки. Одержите її безкоштовно кожного дня в департаменті здоровя щодо таких недуг:
ВІСПА — у двох місяцях життя дитини
ДИФТЕРІЯ — у пятьох місяцях життя
КОКЛЮШ — у пятьох місяцях життя
ШКАРЛЯТИНА — в одному році життя
Скомбіновані впорскування проти дифтерії і коклюшу зменшать кількість впорскувань.
ПОДБАЙТЕ СЬОГОДНІ А ЗАОЩАДИТЕ СОБІ ПРИКРОСТЕЙ У МАЙБУТНЬОМУ!
Телефонуйте 27121
The City of Edmonton
DEPARTMENT OF HEALTH

Ігор Гузенко.

ЦЕ БУВ МІЙ ВИБІР

(Передрук заборонений)

(Продовження).

Жиди в СССР.

По приїзді до Канади я ствердив із здивуванням, що велика кількість жидів є активними прихильниками просоветської пропаганди в Канаді. Враз з іншими урядовцями амбасади я дивувався, що жиди є головною пружиною комунізму як тут, так і за кордоном.

Я сам не жид і тому перед приїздом до Канади не був особливо освідомлений у жидівській проблемі. Попросту приймав я офіційне советське наставлення до жидів.

Сотні й тисячі жидів винищено в Советській Росії ще довго перед тим, заки почалися нацистичні погроми. Крім тих, що їх розстріляно, тисячі заслано до концентраційних таборів у Сибірі. Наприклад у девятьох концентраційних таборах довкруги Серова майже третину вязнів творили жиди. Згідно з загальною оцінкою вязнів, що в тих таборах, загальне їх число вагається між сорокома і пятьдесяти тисячами.

В 1939 р. перестерегли нас в Архітектурнім Інституті приватно й індивідуально, що жиди в загальному попали в "неласку." Нас повідомили про "тайний" декрет центрального комітету всесоюзної комуністичної партії, виданий у тому часі. Декрет вислано всім директорам виховних закладів і шкіл всюди по Советському Союзі. Він устійнював секретну квоту допущення жидів, щоб обмежити їх приявність у виховних інститутах.

Відтак мав я нагоду бачити в головній кватирі розвідки протижидівську кампанію в дії. В нашім відділі було кількох жидів; один винятково спосібний працівник на імя Сеґаль, другий, соромливий, милий чоловічина на імя Шіберг, мовчазний, дужий парубійка Співак і двох інших, яких імена затерлися в моїй памяті. За один рік їх усіх усунули з головної кватири під різними претекстами, перед тим примусивши їх підписати заяву, що не виявлять ніякого секрету, з яким вони познайомилися в часі їхньої праці при шифрах. Коротко перед моїм раптовим виходом з амбасади в Оттаві чув я від новоприбулого урядовця, що тільки один жид, Мільштайн, залишився в головній кватирі.

Підчас воєнних років у Москві ми чули часто відомості про розстріл жидів на фронті і була поголоска, що жиди зачинають боятися більше росіян, як німців. Такі вістки могли бути природним вислідом обдуманої політики советського уряду, яка звалювала всі недомагання советської системи на жидів. Це виглядає на звичайну вигадку, але вона помагала розсівати увагу.

В літі 1945 р. Алексашкін, шеф секретного відділу, прибув до Оттави з Росії і оповів нам, що центральний комітет комуністичної партії вислав "довірочні" інструкції до директорів усіх заводів і фабрик, щоб усунути жидів з відповідальних становищ і під якимсь претекстом примістити їх на менше важливих становищах.

— Секретність цієї акції — замітив Алексашкін — підказує бажання не охолодити льояльности... — тих жидів за кордоном, що помагають нашій справі, чи то як комуністи, чи як прихильники різних допомог російським плянам.

Коротко перед моїм виїздом до Канади "внутрішня" кампанія проти жидів проявилася постепенно в "зовнішніх" признаках. Ось наприклад такий епізод: До трамваю всів мужчина в уніформі НКВД. Трамвай був переповнений, але довга наука повної пошани до НКВД зробила, що люди стиснулись до боків, залишаючи посередині коридор для нього. Я держався ременя близько виходу і завважив зловісну тишину. Кутиком свого ока бачив я, як енкаведист уважливо пройшов вділ коридором і станув просто виходу, вдивляючись пильно в моторового. На найближчім перестанку якась жінка пробувала пройти повз енкаведиста. Я чув її тихий голос, як вона просила його зробити місце. Але він не порушився. Тоді вона мусіла торкнути його рамя, щоб звернути увагу. Енкаведист раптово повернувся до неї. Його рух частково вибив мене з рівноваги. Я чув, як він зверещав грімко:

— Уважай, не штовхай, ти жидівська суко, інакше наложу на тебе шори, до чорта, скоро!

Я глянув на жінку із здивуванням. Вона була справді квола і її лице побіліло, як крейда. Риси її були жидівські, але вона напевно не виглядала так агресивною, щоб штовхнути когось, в кожнім разі вона виглядала багато менш грізно, як той, що загородив їй вихід.

Коли трамвай зупинився на розі, енкаведист штовхнув безшабашно ліктями мужчину біля мене. — Зійди набік! — гримнув він. Це дало простір, через який жінка стала проходити, а коли вона так протискалася, енкаведист трутив її до виходу. Це сталося так несподівано, що вона спіткнулась, одначе, на щастя, встигла ще вхопити за ручку дверей, щоб не випасти. Енкаведист обернувся до нас:

— Жидівська свиня, здається, не любить своєї власної медицини!

Вам може виглядати на боязливість, що ми, мужчини, не виступили в обороні бідної жінки, але ви не перебували під жалюгідним терором НКВД, що володіє життям і смертю советського населення, що має силу забрати батька чи сина від родини без ніякого запиту, і якого доля відтоді назавжди залишається таємницею.

Того вечора оповів я про цей випадок Анні і підкреслив спосіб, у який енкаведист зачепився за жидівство. Анна притакнула:

— Мій батько часто казав, що жидів жде жорстока доля і це правдоподібно сповняється — вона сказала.

Один жидівський інженер на імя Левінец працював із Анниним батьком декілька років і був цінений, як високо кваліфікований. Він винайшов якусь сполуку проти отруйного газу, що був особливо вартий уваги з огляду на його успішність і дешевість. З якоїсь причини цивільний комісаріят вугляної промисловости зацікавився сполукою і Левінец передав формулу до бюра. Комісаріят нагородив його великодушною сумою рублів, що їх інженер видав на горілку для прийнять. Згідно зі словами Анниного батька, агенти НКВД слідкували за ним і обдумано втиснулися в довіря щасливої людини. Дійсно, він запрошував їх на прийняття, підчас яких він гордо хвалився, за що він дістав нагороду, яка уможливила це прийняття. Агенти НКВД арештували його негайно.

Левінця засудили на десять років тюрми і конфіскату всього його майна. Спочатку вислали його до тюрми Таганка, та призначили до лакейської служби. Йому заборонили мати якінебудь наукові книги. Його жінка прийшла до Анниного батька і просила його вжити якогось впливу, бо її чоловік збожеволіє. Вкінці батько Анни пішов до одної важливої особи, що зарядила перевірення справи. В кілька днів потім та висока парсуна покликала батька Анни і сказала переконливо:

— Якщо б я був вами, я не пхав би в цю справу свого носа. Ви не знали, що Левінец жид?

Аннин батько кивнув головою від несподіванки. Було цілком ясно, що його власне майбутнє могло б бути загрожене, коли б він хотів дальше рухати цю справу. Очевидно, ця висока особа вважала своє вияснення за вистарчальне, а зловісний тон голосу сказав решту. Батько Анни залишив бюро без всяких дальших запитів і майже зараз після того Левінця вислали до концентраційного табору на Сибірі, щоб працював над будовою каналу враз із іншими інженерами, що попали в неласку. Чотири роки пізніше Левінец закінчив свій реченець кари і коли він появився в дверях свого дому навіть його жінка не зуміла його пізнати. Це була схорована, мала, стара людина, що вмирала на сухоти. Його одяг був у лахмітті. Його жінка думала, що це жебрак і мала вже замкнути двері, коли він заговорив. Він багато натерпівся за те, що був жидом.

Є багатозначущим, що під ніякими умовинами жидів не призначали на постійну працю за кордоном. Коли Ілля Еренбурґ, один із передових московських письменників, обїздив перед кількома місяцями Канаду й Америку, з'вилося багато прихильних коментарів між його співбратями-жидами по цій стороні океану.

Один мій розумний приятель точно окреслив, чому йому дозволено виїхати з СССР:

— Вони були осторожні й не дозволили йому виїхати самому. Він має біля себе безперестанку двох інших письменників.

По моїй оцінці Еренбурґ є огидним типом советського лакея. Як письменник він напевно обізнаний із відношеннями до його співбратів-жидів, а також з усіми жорстокостями, яких над ними навіть тепер допускаються. Він мав нагоду заговорити в їх імені, коли був на візиті в Америці, але йому не вистачило відваги, або може він уважав, що користі з перебування "в згоді" із режимом нагороджують йому навіть те, що він став зрадником свого народу.

Але, ви можете запитати, як могли відбуватися такі масові жорстокості, про які я згадую, щоб не звернути уваги окружаючого світу?

У відповідь я можу тільки зазначити, що нацистичні злочини проти людскости тривали найменше дванадцять років, поки переляканий союзник побачив і відфотографував табори жаху в Німеччині. Часами деякі особи оповідають про відносини, але "зовнішній світ" не хоче вірити, що такі фантастичні речі можуть діятися в наших днях та в нашім столітті.

У вільному світі дехто можливо й не може доцінити життевої важливости свободи преси, бо ж громадяни там ніколи не були без неї.

Еренбурґ є типічним зразком советської продажної преси. Що він є лялькою на шнурку Політбюра, стало особливо очевидним у дні, коли підписано Гітлеро-Сталінський пакт, в пізній серпень 1939 р.

Перед тим днем московські письменники били все більш і більш грімко в барабан протинімецької пропаґанди. Вони остерігали Польщу перед загрозою "зрадницької і незаконної аґресії." Заславський, Трайнік та Еренбурґ, найбільш кольоритні письменники, вертували свої словники, щоб нагромадити якнайбільше лайки на жахливість фашизму. Гітлерів "Демон темряви" відбивався день-у-день у друку.

Тепер Гітлеро-Сталінський пакт не зміг змусити до мовчання тих безстрашних противників гітлеризму. Дійсно, він вибив їх на момент із колії, але раз на швидку руку поправлена "лінія партії" стала їм відомою, вони змінили біг знову на високій, але тепер у зовсім іншім напрямку. З широко поширюваної відповіді на Гітлерове поздоровлення, писаної самим Сталіном, вискубано нову тему:

— Приязнь, сцементована кровю, має базу для тривалости.

Також впевнено ентузіястична комуністична молодь розгубилася, коли прийшлось застосувати довгорічне навчання до зміненої дійсности. Деякі обурювались на божевільне нищення нацистськими бомбами майже безпомічної Польщі, але такий критицизм суворо приглушено. Газети змінили потрясаючі денунціяції на блискучі історії про хоробрі німецькі війська і про фахову стратеґію "одної з найбільш хвилюючих військових кампаній в історії."

(Далі буде).

ОБОВЯЗОК КОЖНОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА "УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

1) прислати передплату біжучу і по змозі також на рік чи два наперед;

2) приєднати бодай одного нового передплатника;

3) памятати при кожній нагоді на пресовий фонд "Українських Вістей".

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

Як зберегти тварину перед перестудою

Ця вийнятково студена зима покладає спеціяльні обовязки на фермера супроти його коней, худоби та інших тварин на його господарстві. Що студінь шкодить здоровю, всі знаємо. Тільки хибно називаємо перестуду хворобою, бо це не хвороба, тільки причина різних недуг. Отже вистерігаючись перестуди, запобігаємо різним хворобам як у людини, так і в тварини. Спромогу протиставитись студені можемо скріпити у тварини гартуванням її, себто дбаючи щоб вона поволі привикала до студені й морозу і щоб наглі переходи з тепла в студінь не приносили їй шкоди. Та й таке гартування має свої межі.

Як діє перестуда.

Перестуда спиняє (паралізує) працю нервів, головно їх кінцівок, які реґулюють кружлення крови в шкірі. Тіло тварин ослонює шкіра груба елястична й доволі рухлива — завдяки плоским підшкірним мязам. Підшкірну ткань і глибшу верству шкіри переплітає густа сітка кровних судин, крізь які перепливає від серця ясно-червона кров, багата в кисень для відсвіження шкіри. Ця кров по віддачі кисня й поживи вертається вже зужита (темно-червона) і пересичена вугляним квасом через сітку кровних жилок, а далі й побільшених жил до легенів, де знову відсвіжуєься, набирає кисня — і йде далі в тіло. Цей обіг крови реґулюють окремі нерви як у людині, так і в тварині. Коли на шкіру ділає велика студінь, то кінцівки тих нервів тратять свою силу і не можуть уже кермувати тим допливом свіжої крови. Через те кровні посудини корчаться і кров з них утікає у глибші частини тіла. Разом з кровю втікає зі шкіри й теплота. Серце починає працювати швидше і травлення прискорюється, бо організм старається відрухово надолужити шкоду — і тому теплота ще деякий час утримується. Та згодом і серце починає ослабати, студінь проникає все тіло, викликує перестуду шкіри, а далі й глибших частин. Наслідки перестуди тим гірші, чим студінь зникає поволіше й довше, головно серед вогкости. Тому вогка студінь, наприклад дощ зі снігом — найшкідливіша.

Правда, у тварини її шкіру вкриває звичайно густа шерсть і товщ, що не дозволяє студені так швидко проникати до шкіри. Але коли студений дощ або сніг довший час змиває тварину, а при тому ще дує холодний вітер, то товщ змивається і вогка студінь вникає попід волос до шкіри та застуджує її. Зіпріті й вігріті тварини скоріше підпадають перестуді, бо студений піт лекше проводить студінь до тіла, як суха шкіра. Тому й зігріті та зіпріті тварини зовсім подібно, як люди) легко застуджуються, коли їх у той час поїти зимною водою. Таких тварин не перепроваджувати через стави чи ріки й багна, ані не давати їм плисти в такім стані бо з того легко можуть набавитися охвату, паралїжу, запалення легенів. Перестуджуються коні, коли у студений час або в заметіль та весняні розтопи, або на протязі вітру стоять ненакриті бодай чимнебудь.

Перестуда спричинює різні недуги.

Головне шкідливе діяння перестуди таке, що через неї ослаблюються різні частинки й органи тіла і тратять свою відпорність проти хворіб. Такими недугами, що звичайно приходять по перестуді, є: нежит носа, анґіна, бронхіт, запалення легенів — бо туди най лекше дістатися студеному повітрю. З інших недуг від перестуди варт назвати: ревматизм, постріл, параліж крижей, ревматизм плеча, запалення нирок і міхура, затримання мочі або кровомочення, у коней охвачення ніг і копит, запалення жил на ногах і піхов, запалення вимен у коров і кобил. Часті перестуди в якійсь частині тіла приводять до недуги сусідньої частини. Наприклад перестуда шиї спричиняє запалення горла, перестуда грудної клітки доводить до бронхіту, перестуда підживоття приводить до запалення шлунка і кишок та кольок. Через перестуду тварина легко западає і на пошестні недуги.

Перестуда може прийти не тільки через дощ, сніг, протяг, зимне повітря, але й через поєння холодною невистояною водою, через кормлення занадто студеним або перемерзлим кормом. Через те тварина западає на горло, шлунок, кишки. Тільні корови та жеребні кобили через холодне поєння часто скидають плід. Перестуда грізна в зимі і в літі, та головно в перехідний час між двома порами року.

Як запобігати наслідкам перестуди.

Щоб запобігти погубним наслідкам перестуди у тварини, треба призвичаювати худобину вже замолоду до студені, треба ступнево гартувати тварину в рівномірній теплоті, щоб у літі не було в стайні загарячо, а в зимі захолодно. Зимою варто старшу худобу тримати кілька годин денно на дворі. Літом стерегти тварину від протягів. А коли вже тварина перестудилася і через те занепала на якусь недугу, треба її відповідно лікувати. Слід памятати при тому, що та сама вода, яка часто стає причиною перестуди, стає найліпшим ліком, ужита як студений чи теплий обклад, натриск, припарка, але тільки під доглядом ветеринарного лікаря.

Підтримка фермерських цін у Канаді буде постійна

Канадійський уряд переведе закон на найближчій сесії парляменту, на основі якого рільничі продукти будуть мати постійну підтримку цін. Іншими словами, фермерські продукти будуть мати заґарантовані ціни, нижче яких вони впасти не можуть. Уряд буде платити допомоги у випадках, коли ціни виявили б знижкову тенденцію.

В Канаді є закон, Аґрикалчюрал Прайсес Суппорт Ект, що його парлямент ухвалив для переходового часу по війні. Цей закон відновляв з року на рік і він вигасне з днем 31. березня 1950 р. Уряд хоче, щоб цей закон був постійний та щоб брав в оборону рільничу індустрію в непевних часах і не позволив їй захитатися на випадок нової господарської депресії.

Потребу такого закону уряд оправдує такими чинниками:

1. Нема певности, чи Британія буде купувати продукти поживи в Канаді в дотеперішній кількості. Під впливом того фермерська індустрія вже виявляє познаки, що вказують на недостачу стійкости.

2. Справа падання фермерських цін є чимсь більше, як тимчасовою фазою. Тому може зайти потреба, щоб уряд штучно вдержував фермерські ціни на вищому рівні в 1951 і в наступних роках, виплачуючи допомоги з державної каси.

Продуктами, які уряд тепер субсидіює, є сир і вепровина. Питання, чи уряд буде платити допомоги за яйця, є предметом розгляду домініяльної ради міністрів.

Фермерські організації ставлять домагання, щоб уряд платив допомоги за всі фермерські продукти без вийнятку.

КАНАДА НА КОЛЕСАХ

У Канаді було зареєстрованих 2,035,000 авт у 1948 р. Моториcти заплатили $175.000.000 за дозволи і газоліновото податку. Зужили 1,231,000,000 гальонів газоліни.

НИЗОВА ЦІНА НА ЯЙЦЯ

Р. МекКубин, парляментарний помічник канадійського міністра рільництва, сказав, що він певний. що уряд настановить низові ціни (флор прайсес) на яйця на найближчі шість місяців.

(Прим. Редакції: Вислову "низова" вживаємо замість чужого слова "мінімальна" (флор прайс). Чи є в нашій мові відповідніший технічний вислів, не знаємо).

ВАКАЦІЇ ПІД БІГУНОМ

Пятдесят школярів у Англії приготовляються провести свої літні вакації близько північного бігуна. Вони заложать табір на шість тижнів у відповідних сторонах Північного Кола, з яких ніколи давніше не споряджено мапи. Одним з їх завдань буде прослідити ті околиці і списати з них мапи.

КАМПАНІЯ ПОПЛАТИЛАСЯ

Обчисляють, що кампанія проти пільних коників у Саскачевані минулого літа врятувала фермерам $50.000.000.

ПЕРЕДПЛАТНИКИ ПРЕСУ БУДУЮТЬ, ДОВЖНИКИ Ї РУЙНУЮТЬ!

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗАМОВЛЯЙТЕ СВІЖУ ЗАМОРОЖЕНУ РИБУ З ОЗЕР ПРОСТО В ПРОДУЦЕНТА. ЗА ЦІНОЮ І РОДАМИ РИБИ ПИШІТЬ:

Alaska Fisheries

10124 - 122 Street — Edmonton, Alberta.

Европейського Стилю Мясні Продукти

Повідомляємо українське громадянство, що отворено в місті САСКАТУНІ нове модерне українське підприємство мясних продуктів ВИСОКОЇ ЕВРОПЕЙСЬКОЇ ЯКОСТИ.

Виробляємо різнородні ковбаси, кабаноси, сальцесони, кашанки, паштети, парівки (вінерс), шинки, бекони і всі інші вудженини. Замовлення висилаємо на провінцію гуртово для підприємств і індивідуально для поодиноких покупців. Ціни умірковані, скора і чемна обслуга. Замовлення полагоджуємо телефонічно і листовно.

Просимо українське громадянство при нагоді відвідати це наймодерніше українське підприємство в Саскатуні.

EUROPEAN MEAT PRODUCTS LTD.

308 - 20 Street West — Saskatoon, Sask. — Phone 7686

УРЯД ҐАРАНТУЄ НИЗОВУ ЦІНУ ЯЄЦЬ

Продуценти яєць дістали добру новину з Оттави. Міністер рільництва Гардинер оповістив низову ціну (флор прайс) на яйця, 30 до 32 центи за дозен.

На основі пляну, Рада для Підтримування Рільничих Цін (Аґрикалчюрел Прайсес Суппорт Борд) буде купувати непродані яйця після сезону, в якому купують на сторедж. Це буде пізно у другій половині 1950 р.

Рада буде платити у всіх стореджах в Канаді 38 центів за дозен великих яєць і 36 центів за дозен середніх яєць; Крім того буде платити відповідну суму на покриття кош тів переховування. Ця акція, сказав міністер, заґарантує продуцентам яєць мінімальну ціну 30-32 центи за дозен.

Самий уряд не піде у бизнес з яйцями. Переховування у стореджах і продаж яєць залишиться в руках індустрії. Уряд тільки зобовязується купити кожну кількість непроданих яєць з кінцем сезону маґазинування.

Фармерські організації привитали плян уряду, бо він дає запоруку устійнення в яєчній індустрії. Тільки невідомо, чи продуцент яєць вдоволиться низовою ціною.

Заповідають, що яйця тепер подорожіють.

АРЕШТ ДУХОБОРСЬКИХ ПРОВІДНИКІВ У БРИТ. КОЛЮМБІЇ

Провінціональна поліція арештувала трьох духоборських провідників у Британській Колюмбії: М. Вереґіна, Й. Тодовенкова й І. Лебедова; останній є провідником секти Синів Свободи.

Поліція поставила 10 оскаржень. Одних обвинувачує за ширення взаємної ненависти і невдоволення серед духоборів, за намову духоборів не посилати дітей до школи і за заохочування духоборів обмінюватися жінками й чоловіками. Лебедова оскаржено окремо за намову до підпалу шкільних будинків, а Вереґіна за динамітування мосту і підпал громадського дому.

30,000 БЕЗРОБІТНИХ У ВАНКУВЕРІ

Міська управа Ванкуверу затривожена надзвичайно високим числом безробітних і зорганізувала комітет, щоб хоч почасти відвернути кризу. Мейор Томсон не багато собі обіцює з праці комітету, бо число безробітних дійшло 30,000 і це вже проблема, якою повинна зайнятися держава.

Едмонтон має 5,000 безробітних.

СЕСІЇ ПАРЛЯМЕНТІВ

Сесія манітобського парляменту пічнеться 14. лютого, квебекського 15. лютого, онтерійського 16. лютого, домініяльного 16. лютого.

СУДОВЕ ПОСТУПОВАННЯ ПРОТИ ПЕКАРСЬКИХ КОМПАНІЙ У ЗАХІДНІЙ КАНАДІ

У Калґарах почалася судова акція проти шістьох пекарських компаній, які мають пекарні в 14 містах західної Канади, на основі закону про картелі. Оскаржує їх домінія за обєднанняся у комбайнах, щоб у недозволений спосіб знищити або зменшити конкуренцію у виробі хліба та інших печив і встановити однакові ціни.

МІЛІОН СКРИНОК ЯБЛУК В ДАРУНКУ ДЛЯ АНГЛІЇ

Садівники у Британській Колюмбії висилають один міліон скринок яблук для Англії даром, щоб не зігнили їм. Вартість яблук є $1.500.000. Кошти транспорту платить канадійський уряд. Та що цікаве, то те, що британський уряд не роздасть яблук даром, а розпродасть їх по ринковій ціні. Так він сказав.

ВІЙСЬКО ВИХАЛО НА ДАЛЕКУ ПІВНІЧ

Через Едмонтон переїхали два великі конвої канадійського війська на маневри, що відбудуться у прикордонній смузі Канади й Аляски. Це будуть перші спільні маневри американських і канадійських військ в умовинах суворого північного клімату. В маневрах візьме участь коло 2000 канадійців.

Ширіть "Українські Вісті"!

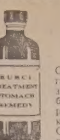

СОТНІ ТИСЯЧ РІЧНО УЖИВАЮТЬ

ЖОЛУДКОВЕ ЛІКАРСТВО РУСКИЙ ТРІТМЕНТ

RUSCI TREATMENT STOMACH REMEDY

Одинокe лікарство в Канаді того винаходу на ріжні недомагання жолудка, жовчі, печінки, нирок і міхура, ... уття після їди, згагу — здуття та тиснення в ямці, жовта... , нестравність, брак апетиту, гази, кваси, біль чи заворот ... ови, біль під ребрами, біль в лівому чи правому бочі жо... , гіркість та квасність в роті, затвердження та нерегу... ть жолудка. ОТОЖ не відкладайте до ЗАВТРА — бо ЗАВ... А може бути пізно лічитись найліпшою медициною. Тому щиро радимо Вас, сейчас ужити одну чайну ложочку цего знаменитого лікарства РУСКИЙ ТРІТМЕНТ перед кожною їдою, щоби забезпечити себе від більше серіозної слабости. Ціна фляшки є $6.00 з пересилкою.

Міліони Людей Знають

MIZARH SALVE — МІЗАРГ МАСТЬ

Нема другої такої масти як МІЗАРГ в Канаді, на болі ревматичні, артретичні чи мускульні, біль лопаток, плечей, рамен, рук, на застуду грудей, біль крижей, ломбаго, саєтику — біль в клубі з вогкости чи зимного протягу, штивність та болюче опухлення КОЛІН, КОТИКІВ чи суставів, на зимні ноги та почуття поза шкірою якби мурашки лазили. Масть МІЗАРГ витягає застуду наверх тіла зовнішними пришами наповнені гноєм, та зараз дає змогу циркуляції крови від першого посмарования. Уживається масть МІЗАРГ раз на ... ень, а не що дня як другі. Ціна слоїка є $5.00 з пересилкою.

Продається в кожній аптиці Канади. Коли ж в якій з ... бракує, пишіть до нас. Не посилаємо на С.О.Д. Наша адреса:

LUSCOE PRODUCTS LIMITED

559 BATHURST STREET — TORONTO 4, ONTARIO

УВАГА: Не посилаємо лікарств поза Канаду.

Українська дівчина здобула відзначення в контесті

Міністерство освіти у Злучених Державах проголосило контест для учнів і учениць вищих шкіл на тему "Голос Демократії." В контесті взяв участь міліон студентів і студенток у Злучених Державах Америки. Контестанти були зобовязані написати оригінальну розвідку про демократію і виголосити її в місцевій радіостації. Радіостації поробили рекорди і переслали їх до Вашінґтону.

Суддями контесту були високопоставлені особи: суддя найвищого суду Зл. Держав Том Кларк, Едвард Гувер, директор Федерального Бюра Інвестиґації (державної поліції), Ендрю Голт президент товариства Національного Виховання, відомі історики, педаґоги, письменники, редактори й актори.

Контест виграли з рівним успіхом: два американські студенти і одна студентка, і з Канади панна Ґлорія Хомяк, літ 17, родом з Форт Вермілїон в Алберті, де живуть її батьки. Панна Хомяк перебуває у свого вуйка у Злучених Державах і там ходить до школи.

Нагорода: Безплатна їзда до Вашінґтону з однотижневим удержанням і $500 стипендії (сколаршип). Всі четверо запрошені на сесію американського конґресу і будуть представлені президентові Труменові.

Панна Хомяк задумує виїхати в осени до Світ Браєр у Вайомінґ і там приготовлятися до вчительського стану. По студіях з... має вчити у своїм дистри... Форт Вермілїон в Алберті.

"КІННА ПОЛІ... ТЕПЕР ТІЛЬКИ З ІМЕНИ

Королівська Канадійська Кінна Поліція більше не є кінна. Поліція тільки має одного коня на кожних 21 членів.

Найновіший річний звіт комишинера Вуда виявив 3,369 поліцаїв у мундурах і тільки 159 коней.

Члени поліції зробили 12,048 миль дороги пішки в північній Канаді, 47,206 миль собачими санками, 58,959 миль човнами і 217,456 миль власними літаками. Це все в одному році.

GOODS SATISFACTORY OR MONEY REFUNDED
GOODS SATISFACTORY OR MONEY REFUNDED

Just a simple statement of fact

The familiar guarantee that has been the guiding principle at EATON'S is no mere boast. It is the shortest and simplest way we know of to express the way EATON'S reputation stands behind every purchase by every EATON customer.

"Goods Satisfactory Or Money Refunded"

That's the foundation on which the EATON business rests . . the foundation on which we've built a solid structure of public confidence and public good-will.

It's a policy as old as EATON'S . . . as modern as tomorrow . . your guarantee of sound and solid satisfaction in a period of fluctuating values.

Nothing Could Be Simpler
Nothing Could Be Fairer

GOODS SATISFACTORY OR MONEY REFUNDED
GOODS SATISFACTORY OR MONEY REFUNDED
GOODS SATISFACTORY OR MONEY REFUNDED
GOODS SATISFACTORY OR MONEY REFUNDED

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український Католицький Тижневик
Видає Спілка Українські Вісті під адресою:
Ukrainian News Publishers Limited
10967 - 97 Street,
Edmonon, Alberta, Canada.
Телефон 25708
Річна передплата в Канаді $2.50
Поза Канадою $3.00

UKRAINIAN NEWS
WEEKLY
(Member Canadian Weekly Newspaper Association)
Published every Tuesday by the
Ukrainian News Publishers Limited
10967-97 Street, Edmonton, Alberta.
Phone 25708.
Yearly subscription in Canada $2.50
Outside Canada $3.00

Редакція за оголошення не відповідає

Навчаймо дітей української мови!

Коли питати тих родичів, які не посилають своїх дітей на науку української мови й релігії до рідної школи, чому вони не користають з доброї нагоди, якої не мають тисячі інших українських дітей у Канаді, то можна почути такі арґументи: Ми не хочемо перемучувати нашої дитини наукою другої мови. Або: Нашій дитині буде затяжко і вона не опанує ні одної ні другої мови. А є і такі родичі, які зацитькують своє сумління і потішаються тим, що, мовляв, коли наші діти підростуть, тоді вже легше навчаться читати і писати також по українськи. Не бракує, на жаль, і таких, які кажуть просто: Нашим дітям вистане в житті знання одної мови, англійської, яка є мовою світовою, і більше мов вони знати не потребують.

Які ж це помилкові погляди, які нестійні арґументи тих родичів, що замикають своїм дітям дорогу до науки рідної мови! А коли ж легше навчитися чужих мов, коли легше набути собі потрібне знання, і здобути необхідну освіту, як не в дитячих і молодечих роках?! Про якесь перемучення дитини 2-3 додатковими годинами української мови в тижні не може бути й мови, що може посвідчити зрештою кожний педагог. Арґумент про перемучення дитини — це звичайний собі викрут тих родичів, які не розуміть того, яку вагу та значіння матиме в будуччині для їх дітей опанування ними в слові й письмі української мови та яку кривду вони роблять своїм дітям, коли не дають їм змоги вивчити рідну мову. Поминаємо вже ту обставину, що такі діти, які не знатимуть мови своїх батьків і дідів, скоріше чи пізніше відцураються і стануть для них — чужими. Такі недбайливі родичі можуть потім нарікати тільки на себе самих.

Яку вартість має знання ще другої, крім англійської, мови, про це можуть сказати неодно ті канадійські й американські вояки, що в часі другої світової війни перебували денебудь в Европі. Вояки з обох цих держав відчували там дошкульно не раз і не два, що їм з одною мовою дуже тяжко. Хто з них знав ще якусь іншу мову, тому було значно легше, той давав собі всюди раду і був дуже бажаним гостем у кожному товаристві. Це й одна з головних причин, що саме тепер ведеться така широка пропаганда в Америці за вивчання чужих мов. Не хто інший, а п-і Елеонора Рузвелт, яка сама володіє кількома чужими мовами, пише про цю справу так (у статті "Поміст між народами"): "Я завжди хотіла, щоб ми підкреслювали в початках виховання наших дітей у Злучених Державах вартість знання чужих мов. Старaймося завжди знайти способи, як створити поміст між дітьми нашими і дітьми інших народів та започаткувати нові вузли приязни з молоддю інших країв. Ніщо так не зближає двох людей або двох народів, як знання мов обох народів та їх історії."

Що ж до української мови, то, поминувши обставину, що її повинен знати кожний добрий син і кожна добра донька тому, що це мова їх батьків і дідів, не можна забувати також того, що це мова великого, 45-міліонового народу, перед яким стелиться велика будучність, який має стару культуру й велику, славну літературу. І ще одно: хто знає українську мову, той дасть собі раду в усьому слов'янському світі, що начисляє до 200 міліонів людей, з якими зможе всюди легко порозумітися.

Тому всі розумні й тямучі українські родичі в Канаді повинні говорити своїм дітям заєдно: Пізнайте основно англійську мову, але не забувайте своєї рідної і вчіться її так пильно, щоб опанувати її вповні і в слові, і в письмі. Це вам напевно придасться в пізнішім житті, коли доростете і станете працювати на себе самі.

З цього випливає такий висновок: У тих місцевостях, де працює наша рідна школа, повинна вона охопити обовязково всіх українських дітей даної місцевости чи околиці. Де ж української школи нема, там обовязані її заступити самі родичі. Довгі зимові вечори аж просяться, щоб родичі присвятили в них годину-дві на науку рідної мови для своїх дітей. Це не така вже тяжка справа, треба тільки таку науку вести систематично, а не доривочно, час до часу, щоб таке домашне навчання заступило дітям рідну школу.

Нашим гаслом повинно стати: В цих зимових місяцях повинна навчитися по українськи читати й писати кожна українська дитина!

З ПРЕСИ

МУРИНСЬКА ЕТИКА МОСКВОФІЛЬСЬКИХ РЕДАКТОРІВ

Москвофільське "Українське Життя" в Торонті веде тепер велику кампанію проти "бандитських нападів дідістів." Приводом до цього були невдалі віча сталінського звеличника Петра Кравчука, що старався в різних місцевостях вихвалювати сталінський режим в Україні. В цьому йому перешкодили новоприбулі українські імігранти, що на власній шкірі зазнали злиднів вихвалюваного Кравчуком сталінського "раю" в Україні. Це випровадило з рівноваги Кравчука і йому подібних москвофільських редакторів у Торонті, які обурюються на всіх новоприбулих, що вони, мовляв, не розуміють канадійської демократії та своїми "заколотами" турбують спокійних "канадських громадян." Тепер вони, вдаючи невинних, засипають урядові чинники протестними письмами і резолюціями, домагаючись депортації "дідістських заколотників."

Полишаючи те, що "проґресивні канадці," такі самі звеличники Сталіна, як Петро Кравчук і йому подібні з редакції "У. Ж." в Торонті, самі дають причину до авантур на комуністичних вічах Петра Кравчука, що ствердив уже урядовий звіт поліції у Вінніпеґу, треба підкреслити, що вони всі обурені тільки тоді, коли їх віча "розбивається." Коли ж натомість комуністи розбивають некомуністичні сходини чи культурні імпрези, то це вони вихваляють та представляють своїм читачам і прихильникам у Канаді, як велике геройство.

Не вірите? Погляньте на першу сторінку того ж таки "У. Ж." з 19. 1. ц. р. Там знайдете таки зараз побіч "пламенного обурення" проти новоприбулих у замітці п. з.: "Протести проти бандитських нападів дідістів" з приводу розбиття їх віча в Тимминс таку "радісну" новинку аж з Каракасу у Венецуелі п. з. "Відмовилися слухати фашитських поетів":

Чотири еспанські фашистські поети виступили в Каракас, столиці Венецуелі, з читанням своїх віршів. Коли один з поетів почав читати свій вірш, хтось з публіки кинув у нього томатом. Нараз загасло світло. Підчас темені присутні почали кричати "Геть з Франком" та обкидали сцену томатами і яйцями.

Ясно, що обурені на дідістів москвофільські редактори "У. Ж." в Торонті радіють з розбиття культурної імпрези еспанських поетів своїми комуністичними однодумцями. Ясно також, що в їхньому розумінні, подиктованому їм Москвою, той, хто не є комуністом сталінського напрямку, є фашистом. Навіть завзяті ідейні комуністи, що попали в неласку Сталіна, це також фашисти. Їх віча, збори і навіть культурні імпрези треба розбивати. Але коли хтось з українців поважиться на вічу Петра Кравчука закинути йому в очі брехню, то вони піднocять такий лемент, щоб його почув аж сам "батько народів," "ясне сонічко" Сталін у Кремлі та тішився, що має добрих і вірних "бойсів" у далекій Канаді.

ГЕТЬ З РУЇННИКАМИ!

Наша довголітня співробітниця Анна Арабська помістила на сторінках "Українського Робітника" в Торонті статтю п.з. "Критика," в якій з'ясувавши потребу конструктивної і розумної критики у громадськім житті, гостро осуджує критиків-руїнників, які все мають на увазі тільки своє особисте добро та свої приватні інтереси або інтереси своєї дрібної групи. Про шкідливі наслідки розкладової аґітації критиків-кирииників серед нашого народу А. Арабська пише так:

Ми, український нарід, перейшли і дальше переходимо через неодну Голготу в нашій історії. Ми великий нарід числом, та дуже малий нарід духом у відпорності проти духа руїни. В кількох історичних добах наш нарід мав свою державу, та кожна з цих наших держав розвалилася під напором духа руїни. Чужі і свої рідні аґітатори і критики все під'юджували наших громадян до повстань проти своєї влади. Цьому злому духові руїни, з вийнятком кількох наших історичних періодів, не було трудно обернути нашу темну громаду в юрбу, котра валила й руйнувала те все, що робило наш проід державною нацією. Не було в нас ще нічого такого, що ми збудували б тяжким зусиллям, щоб того нашого надбання не пробував розвалити, розбити і зрівняти з землею наш дух руїни. Лише наші чесні люди спроможуться щось нарґісне збудувати, так зараз підносить свою голову злий дух руїни і так довго підміновує цю нашу будівлю, цей наш здобуток, доки не зрівняє його з землею. І так довго ми будемо маленьким народом, народом, над котрим хто хоче, то панує, хто хоче, то нас винищує, хто хоче, то нас за одним почерком пера передає на поневолення, а то й на безпощадне винищення, доки ми не потрафимо вбити свого власного духа руїни. Наш дух руїни винуватий за всі наші терпіння, за всю нашу невмілість зробити чи зорганізувати себе в державну націю. Наш дух руїни зі своєї власної ініціятиви, або будучи на услугах тих, що над нами панують, не дозволяє нам зблизитися до себе, причиняється до того, що ми своїми власними руками валимо і руйнуємо те, що вчора тяжкими зусиллями збудували. І таким способом наш дух руїни тримає нас у стадії розбитих і розсварених між собою, тримає нас у стадії нездібних до послуху єдиному авторитетові, тримає нас нездібних бути готовими використати для нас всі слушні хвилини і нагоди.

Як пізнати цих наших критиків, аґітаторів, руїнників. По тім, що вони ніколи нічого не будують, лише руйнують, по тім, що вони людей не орґанізують для ніякої доброї цілі, але дуже спритні до розвалу тих орґанізацій, які роблять добру громадську роботу. При розвалі наших громадських орґанізацій такі люди насамперед безпощадно критикують провідний авторитет орґанізацій, підбунтовують членів наших орґанізацій на їх провід. По якімсь часі члени під напором кирииної критики розбиваються на два або більше між собою воюючих таборів. А коли вже зникне єдність між членами, то вже не встоїть ніяка орґанізація, бо єдність — це підклад всякої громадської спільноти.

Щоб ми могли викурити зпоміж себе духа руїни, нам треба вже раз зрозуміти, що людей судиться по тім, що вони роблять, а не по тім, що вони говорять. І ще одно треба нам зрозуміти: що до будови, вартісної будови, людям потрібні вартісні, освічені люди — майстри, а валити потрафить сякий-такий дурень. Щоб побудувати хату, треба майстра, треба відповідного пляну, треба місця, щоб на нім можна було хату поставити, треба матеріялу, треба на все це грошей. А щоб хату підпалити, потрібно тільки вогню, і вся хата згоріла. Нарід, здібний викинути зпоміж себе критиків-руїнників, це нарід котрий уміє очистити себе від духа руїни, це нарід здібний до будови спільної боротьби за свою долю. Коли ж ми вже раз станемо таким народом?

СЛОВО ЧИТАЧА

ЯКЕ ОПРАВДАННЯ ДЛЯ ТАКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ?

Високоповажаний Пане Редакторе!

Недавно появилися редакційні статті в "Українськім Голосі" п. з. "Політика, що не є політикою", в "Українських Вістях" "Ідеологія урядового корита", і знову в "Українськім Голосі" — "Ідеологія політичного ґешефтярства" та в "Українських Вістях" — "Довгі тіні Штіфа Табачнюка". Всі ці статті є надто серіозного характеру і безперечно зацікавили кожного громадянина, що займається так чи інакше політично-суспільним життям, а не лише редакторів. Тому я звертаюсь до Вас, Пане Редакторе, з просьбою дозволити мені висловити свої думки з цього приводу у Вашім часописі.

Ваш часопис завжди був і, здається, буде дуже толерантною, культурною газетою і завжди трактує всіх передплатників і читачів чемно, без різниці на їх політичні чи релігійні переконання. Тому саме я звертаюсь до Вас.

Щоб оцінити всі ці чотири статті, є конечним усі ці статті порівняти з собою і передумати те, що в них написане. Прочитавши одну без другої, читач не може зрозуміти, в чому справа. Ось чому я раджу читачам усі ті статті прочитати й уважно обміркувати.

Започаткував цю дискусію "Український Голос". Пояснення, поради, накручування фактів і термінологія не конче смачні, не кажучи про користь з того всього. І тому добре було б, якби "Український Голос" для загального добра передрукував статті "Українських Вістей" в повнім тексті, а тоді висказав свої погляди в спосіб, загально прийнятий пресовою етикою. Та на це йому певно забракне відваги.

Порушені в цих статтях справи такі важні, такі багаті в думки, дають так багато для праці мозку, що є над чим попрацювати аж до найближчих виборів.

Зле було б, якби ми погодилися з думками одної чи другої сторони без критичної аналізи і якогось висновку. Бо ж ідеологія, виявлена в статтях "Українського Голосу", є протилежна до тої ідеології, яку "Український Голос" ширив довгі й довгі роки. В нормальнім стані так нагло не можна змінятися.

Я признаю, що "Український Голос" має за собою добрий рекорд і багато причинився до піднесення української спільноти в Канаді. Але я не можу повірити, що лише редакційний штаб "Українського Голосу" має монополь на пояснення та на поради в справі політики чи української спільноти.

Мені здається, що якби редактори нашої української національної преси в Канаді зійшлися бодай раз перед виборами та обговорили справу української спільноти (це було б велике чудо!), тоді редактори "Українського Голосу" не уживали б такої термінології, як ми читаємо в числі 52. з 8. грудня 1949 р. Наприклад: Яке задоволення може мати редактор "Українського Голосу" з таких висловів, як клямпнув язиком, трасну язиком, як лопатою, вискочив, як Пилип з конопель, ляпаючи безвідповідально язиком, політичний анальфабетизм, буйні фантазії, карманщина (а де свистуніщина?). Яке оправдання для такої термінології може мати редактор якоїбудь поважної і відповідальної газети? Як може пересічний читач, або передплатник, або шеровець, або член дирекції видавничої спілки "У.Г." прийняти це за добру монету?

Де є пошана до друкованого слова, до публичної опінії? Де є кращий приклад на Пилипа з конопель? Де є кращий приклад на "ляпнув язиком, як лопатою", як повищі цитати зі статті самого таки редактора чи автора в "Українськім Голосі"?

Ех, куме, малиби́сьте хоч трошки чести і не їли ціле яйце".

Василь Дорош.

Едмонтон, 25. 1. 1950.

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ БОГОСЛУЖЕННЯ У СТОКГОЛЬМІ

Підчас українських Різдвяних Свят у Стокгольмі, столиці Швеції, відправлено першу Службу Божу в греко-католицькому українському обряді. Її відправив висланий в тій цілі Преосв. Бучком генеральний вікарій з Бельгії, о. М. Ван де Мале. Після богослуження відбулася спільна вечеря та інші прийняття в новоствореній об'єднаній Українській Громаді ім. Пилипа Орлика. Громада видає свою газету "Стокгольмський Вістник." (УПК)

Потаніла Вогнева Асекурація

В ЕДМОНТОНІ

З приємністю повідомляємо, що почавши від 1-го лютого, 1950, Оплата за Вогневу Асекурацію в місті Едмонтоні

На Хатах і Хатних Річах буде менша, як дотепер!

Як Ви маєте замало асекурації, або як Ваша асекурація виходить, то вдайтесь до — **УКРАЇНСЬКОЇ АГЕНЦІЇ ІВАНА ІСАЄВА.** Забезпечіть свою хату й хатні річи — за менше — в найстарших і найбільших Асекураційних Компаніях, яких представником є Іван Ісаїв.

* * *

John Esaiw Agency
Real Estate — Fire & Auto Insurance
Magee Bldg., 10120 - 100 A Street
EDMONTON
(Member of The Edmonton and Canadian Real Estate Associations)

Де наша правдива єдність

Великий Ґете сказав слова, які особливо сьогодні нас застановляють більше, як колись: "Властива, єдина найглибша тема людської світової історії, що їй все інше підпорядковане, це конфлікт віри з невірою." Царство Боже і боротьба проти нього. В тій боротьбі кожна душа мусить остаточно рішитись, на котрому полі стати.

Положення Христової Церкви, як ніколи досі, є поважно загрожене. Великі простори світу опановані воюючим большевизмом, що не криється зі своєю протихристиянською ненавистю.

А проти того — роз'єднаний християнський світ, З болем бачимо міліони тих, що своїм Господом називають Христа, що Йому, новонародженому, співають колядки, розбитих, поділених, відчужених. Один не розуміє другого і зовсім інакше пояснює собі думки й науку Спасителя вселенної.

Одинока поважна духова сила, що вийде переможцем у часі й вічності — це св. Христова католицька Церква. В її рядах є понад 400 міліонів вірних усіх рас, народів, багатьох обрядів. А збоку коло 160 міліонів православних, поділених вже сьогодні на понад 20 т. зв. автокефальних церков та з тенденцією до дальшого поділу. І більшість їх, на жаль, стала сліпим та послушним знаряддям безбожного большевизму.

З одного колись протестантського пня — фальшивого твердження "свобідного досвіду" — множаться дальше нові галузки, так що сьогодні бачимо протестантів, які зберігають катол. форму культу, аж до тих, що відкинули всі св. Тайни, що в них залишилась хіба одна назва.

А Христос заснував лиш одну Церкву, лишив одну віру, одне хрещення. Умер, щоб розсипаних Божих дітей зібрати в одно (ІванXI. - 53).

Христос гаряче молився перед своїми страстями: Отче святий, збережи їх у твоє імя, тих, що дав ти мені їх, щоб вони були одно, як і ми (Іван XVII, 11). ...Та не тільки за цих прошу, але й за тих, що ввірують у мене через їх слово і щоб усі були одно: як ти, Отче, в мені і я в тобі, щоб і вони в нас одно були, щоб увірував світ, що ти післав мене... (Іван XVII — 20-21).

Ніколи християни не відчували так болюче, як тепер, болі розділення. Це від заступника Христа в Римі йшли часто вказівки, заклики упімнення до молитви за з'єднення. Папа Лев XIII. (Провіда Матріс 5. V. 1895, Дівінуні ілюд мунус 9. V. 1897), Пій X., Венедикт XV., Пій XI., та Пій XII. не при одній нагоді завзивають до праці, трудів та до молитов за з'єднення роз'єднаних християн з св. католицькою Церквою.

Роз'єднання є велике, довга недуга, здавалося б не до вилікування. Та в Бога все можливе. А Бог пообіцяв нам день з'єднання. Правда, це діло — надприродне, благодаті Божої. Та вона переходить до нас через Богочоловіка і його св. Тайни, при співпраці людей. Дещо мусимо ми робити: хочби усунути перешкоди. Якщо ми нічого не робимо — то й не буде зроблене.

Ми стоімо сьогодні перед тією проблемою, що колись великий Висаріон: яку відповідь дамо Господу, як спитає нас, чому ми відділені від братів. Йому, що зійшов з неба, воплотився, дав себе розпяти, щоб нас з'єднати та ввести в одно стадо. Правда, ми залишились вірні, ми не лишили стада. Але чи деколи не було в минулому наших недотягнень, наших помилок, що спричинили відпадення дітей від св. Церкви...

Правда, один Господь може відбудувати Єрусалим, з'єднати наново розсипаний Ізраїль. І ми в Його плянах маємо виконати свою місію. Ми маємо занести перед престіл Божий наші просьби: Боже, нам єдність подай! Розбитим на всякі партії і групи, слабим, дай нам за кров св. мучеників на рідних землях, за стогони катованих по тюрмах і далеких засланнях єдність св. віри, єдність, що Ти дав за св. Володимира, що до неї все змагали наші найкращі сини.

А ми всі памятаймо, що особливо цей 1950 рік, цей Святий Рік, має нас зблизити до тієї великої цілі. Молімся так, як взиває нас Св. Отець Пій XII.: "Отче наш, що єси на небі; зділай, щоб цей Святий Рік став для всіх роком очищення й оздоровлення, роком поєднання, навернення і прощення!"

Жертвуймо в цьому намірені наші труди, терпіння, молитви наші й наших дітей, приймаймо св. Тайни, ужиймо християнської второпности, любови, вирозуміння, покори, щоб сповнити одну з цілей Святого Року: поширити правдиву віру між тими, що блудять, та між невіруючими. Кожний віруючий католик повинен робити те, що тільки всилі, щоб навернути відпавших і невірних до правдивої Христової католицької Церкви.

Ненавистю і погордою нікого не навернемо, як теж байдужністю-індиферентизмом!

До єдности змагала завжди правдива християнська душа. Туга за нею йде через нез'єднаний християнський світ, збирає їх на собори-наради. Дотепер вони ідуть фальшивими, далекими від цілі шляхами. Амстердам та інші міста того свідками. Тільки в Матері-Церкві правдива єдність. Ми її маємо і цим добром хочемо поділитися з нашими братами по крові, щоб так збагачені та скріплені спішити разом до рогою до небесного Єрусалиму.

Нове правне становище для Сарщини — це найважніша проблема внутрішньо-німецьких завдань на 1950 рік — заявив західно-німецький канцлер д-р Аденавер у новорічнім посланні до Християнсько-Демократичної Унії, якої він є головою.

НАСІННЯ БРОВАРНОГО ЯЧМЕНЮ

З уваги на поважний брак доброго БРОВАРНОГО ЯЧМЕНЮ радимо фармерам вже ТЕПЕР подбати про НАСІННЯ різних ґатунків.

ПЛАТИМО ГОТІВКОВІ ПРЕМІЇ ЗА ДОБРИЙ

БРОВАРНИЙ ЯЧМІНЬ

По інформації звертайтесь до місцевого Елевейторного Аґента або до Окружного Агронома чи до Аґрікультурного Відділу (Філд Кропс Бренч), Провінція Алберта, Едмонтон.

ТЕПЕР ПОРА... ПОСПІШАЙТЕ

Порада від:

Alberta Brewers' Agents Limited

Representing:
BIG HORN BREWING CO. LTD. — CALGARY BREWING & MALTING CO. LTD.
SICKS' EDMONTON BREWERY LTD. — SICKS' LETHBRIDGE BREWERY LTD.
NORTH - WEST BREWING CO. LTD.

Концертовий матеріял

ЗА ПОЛОВИНУ ЦІНИ!

* * *

ДВА видання на листопадове свято, ДВА видання на Різдвяний концерт, Тарасове Свято, День Матері, Свято Героїв, Концерт Канадійського Громадянства — 8 КОНЦЕРТОВИХ ПРОГРАМ вартости $4.00 за $2.00 вже з оплатою. Замовлення на цей комплет концертових програм разом з грішми слати на адресу:

* * *

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
49 Kennedy Street — Winnipeg, Manitoba

НЕДІЛЬНИЙ ДЗВІН

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

ЛЮТИЙ

		НОВИЙ СТИЛЬ	СТАРИЙ СТИЛЬ
1	В	Трифона мч.	Макарія прп.
2	Ч	**Стрітення Господнє**	† Евтимія прп.
3	П	Симеона і Анни прор.	Максима ісп.
4	С	Ісидора прп.	Тимотея ап.
5	Н	**Блудного сина.** Агафії мч.	**Нед. Блудного сина,** Климента свмч.
6	П	Вукола прп.	Ксенії прп.
7	В	Партенія і Луки прп.	† Григорія Богослова
8	С	Теодора Стратилата вмч	Ксенофонта і др. прп.
9	Ч	Никифора мч.	† Пер. м. св. Івана Золотоустого
10	П	Харалампія мч.	Єфрема преп.
11	С	Власія свщм.	Пер. мощ. Ігнатія Богоносця
12	Н	**Мясопустна.** Мелетія св.	**Нед. Мясопустна, Трьох Святителів**
13	П	Мартиніяна прп.	Кира й Івана безсребр.
14	В	Авксентія прп.	Трифона мч.
15	С	Онисима ап.	**Стрітення Господнє**
16	Ч	Памфила мч.	Симеона і Анни пр.
17	П	Теодора Т. вмч.	Ісидора прп.
18	С	Льва папи	Агафії мч.

НЕДІЛЯ ПРО БЛУДНОГО СИНА

(ЄВАНГЕЛІЯ СВ. ЛУКИ ЗАЧ. 79).

Сказав Господь цю притчу: Один чоловік мав двох синів. І сказав молодший з них свому батькові: Отче, дай мені часть маєтку, що не мене припадає, і розділив їм маєток. І після немногих днів зібрав все молодший син і відїхав в далеку країну, і там розтратив свій маєток, живучи блудно. Коли ж прожив все, настав великий голод в тій країні, і він почав бідувати. І пішов і пристав до одного з горожан тої країни; і той післав його у свій хутір пасти безроги. І бажав наповнити свій живіт лушпинням, котре їли безроги, та ніхто йому не давав. Та ввійшовши в себе, сказав: Скільки наємникам в домі мого батька збуває хліба, а я тут з голоду гину! Встану і піду до свого батька, і скажу йому: Отче, я згрішив на небо і перед тобою; я вже не достойний зватися твоїм сином; зроби мене як одного з твоїх наємників. І вставши, пішов до свого батька; і коли був ще далеко, побачив його батько його і змилосердився і прибігши, упав на його шию і поцілував його. І сказав йому син: Отче, я згрішив на небо і перед тобою, я вже не достойний зватися твоїм сином. І сказав батько до слуг своїх: Винесіть скоро одежу найпершу і одягніть його і дайте перстень на його руку і обувя на його ноги; і приведіть годоване теля і заколіть, і їжмо та веселімся, бо цей мій син був мертвий і ожив; згинув був і знайшовся; і почали веселитися. А був старший його син на полі; і коли прийшов та приблизився до дому, почув співи і танець. І покликав одного зі слуг і спитав, що це є: А він сказав йому: Твій брат прийшов; і заколов твій батько годоване теля, бо здорового його прийняв. І розгнівався і не хотів увійти; а його батько вийшов і почав його просити. Він же у відповідь сказав свому батькові: Це стільки служу тобі і ніколи твоєї заповіди не переступив, та ніколи не дав еси мені кізляти, щоб я зі своїми другами забавився. А коли цей твій син, що проїв свій маєток з розпустницями, прийшов, заколов еси йому годоване теля. А він сказав йому: Дитино, ти завсіди зі мною еси і все моє є твоїм. Та треба було веселитися і радуватися, що цей твій брат був мертвим і ожив; був загинув і знайшовся.

Наша будучність у Канаді

Український нарід по англійцях, французах і німцях висувається на четверте місце в родині канадійських національностей і, не зважаючи на несприятливі умовини, старається зберегти своє національне обличчя. Початки нашого поселення були дуже тяжкі. Голод землі вигнав нашого селянина з рідної землі в чужі краї, де він шукав собі і своїй родині кращої долі. В демократичній, слабо заселеній Канаді наш селянин-піонір знайшов місце на поселення. З великою і глибокою вірою в поміч Всевишнього український піонір закладав родинне вогнище і старався стягнути до себе більше своїх односельчан. Стихійною течією поплила наша еміґрація у степові провінції Канади і осідала на дівичих землях нової батьківщини без своїх релігійних і народніх провідників.

Маси наших поселенців опинилися в чужім краю, між чужомовними народами, без гроша і знання мови. Різні протестантські сектанти і російські батюшки стали опікуватися нашими опущеними поселенцями, щоб з вірою видерти у наших людей національну свідомість та приналежність. Французькі римо-католицькі єпископи та їх духовенство не були всилі забезпечити духовну поміч нашим поселенцям, а то через незнання мови, обряду і звичаїв новоприбулих з Европи наших осадників. Архієпископ Ст. Боніфасу, Ман., А. Лянжвент, а зі Ст. Алберт, Алта, єпископ Е. Леґаль, представили в Римі невідрадне релігійне положення нашого народу у своїх дієцезіях і просили прислати для їх релігійної обслуги рідних священиків.

Перші українські католицькі місіонарі-священики Василіяни оо. П. Філяс, Дидик і Строцький приїхали до Канади 1902 р. на постійну працю. В 1903 р. прибули їм до помочі ще два Василіянські місіонарі о. Гура та о. Крижановський, а в 1905 р. о. Филипів. З приїздом перших постійних місіонарів до Канади розпочалася важка праця над рятуванням душ наших поселенців від російського православія і протестантського сектанства. Ще перед приїздом наших перших місіонарів оо. Василіян приїхав до Канади в 1899 р. флямандський місіонар Редемпторист о. Ахіль Делярій, що осів у Брендоні і як римо-католицький священик працює ревно також і між нашими людьми в Манітобі та вивчується від наших поселенців української мови; в 1904 р. він переноситься до Йорктону в Саскачевані, де розвинув опісля місійну працю між нашими людьми. Для успішнішої праці між українцями цей ревний священик за дозволом Папи Пія X в 1906 р. приймає наш український обряд та стягає з Бельгії ще трьох ревних флямандських священиків-Редемптористів для місійної праці. Всч. о. Ахіль Делярій своїм переходом на український обряд поклав основи для заложення нової вітки оо. Редемптористів у нашій Церкві.

Ревна й невтомна праця перших піонірів-місіонарів урятувала наш нарід у Канаді від релігійного і народнього розбиття, зломила й перемогла поширення російського православія і протестантського сектанства та поклала тверді основи для консолідації нашого елементу в Канаді. Скільки трудів і невигід перенесли ці перші місіонарі, то знає лише Бог та вимираючі піоніри-поселенці, які про це оповідають. А скільки натерпілися різних наруг і переслідувань від збаламучених і розагітованих російськими батюшками та протестантськими сектантами таки наших відступників, то про це багато пише "Пропамятна Книга" та пок. о. П. Божик у своїй праці про нашу Церкву в Канаді. Багато можуть сказати теж прерізні документи, збережені в архівах Єпископської Канцелярії у Вінніпеґу. Ці неспірні факти мусить признати кожний історик, що писатиме про початки нашої іміґрації в Канаді. Бо наша Українська Католицька Церква і в новій батьківщині Канаді є для нас остоєю та осередком релігійної і національної єдности та носієм національної культури.

Рік 1912 є пропамятним роком для українців-католиків Канади. За старанням Митрополита Кир Андрея Шептицького і римо-католицького Єпископату Канади Апостольська Столиця іменувала Кир Никиту Будку першим Єпископом-Ординарієм для українців католиків у Канаді, що зараз по консекрації виїхав до своєї дієцезії і 22. 12 того ж року обняв урядування величавою інсталяцією в церкві оо. Василіян у Вінніпеґу.

Цей акт Апостольської Столиці творить українську дієцезію в Канаді і визнає наш нарід у цій державі відрубним від інших. Цей акт Риму допоміг сконсолідувати український нарід під проводом свого рідного Єпископа та перекреслив намагання протестантських сектантів і російської православної церкви.

Першим кроком Єпископа Кир Никити було державноправне забезпечення Української Католицької Церкви в цілій канадійській державі через вироблення домініяльного чартеру. На основі цього чартеру Українська Католицька Церква в Канаді дістає правне признання на існування і посідання майна та правне забезпечення для всіх церковних і добродійних установ, які випливають з чартеру нашої Церкви.

Преосв. Никита Будка застав у Канаді 5 оо. Василіян, 4 оо. Редемптористів, а зі світських священиків о. Андруховича й о. Сабурена та розбитий і розсварений нарід протестантськими сектантами і російськими та серафимськими батюшками. З тими священиками розпочав Владика свою працю в канадійській дієцезії. Добрі люди утвердилися в своїй вірі, захитані пішли за батьківським голосом рідного Владики і багато збаламучених вертається назад до своєї Церкви. Поволі наладнуються відносини нашої Української Церкви в Канаді та кристалізується релігійна і національна єдність нашої іміґрації.

Серед розгару праці для з'єдинення нашого народу під проводом свого рідного Єпископа виринає на горизонті канадійського життя нова руїнницька робота т. зв. "поступовців." Цю працю поступовців гарно і влучно характеризує Всч. о. д-р Василь Кушнір у "Пропамятній Книзі." ст.29: "Люди ці, що називали себе залюбки поступовцями, то був дальший фермент канадійського пресвитеріянизму, що найшов соб відповідний ґрунт у краєвих півінтеліґентів, навіяних духом радикалізму, а то й соціялізму... Ця група поступовців, вихована в анархізмі, зачала підривати авторитет Єпископа, не здаючи собі справи, що тимсамим підривають свій власний авторитет. Овочем поступовців було оснування греко-православного братства в Саскатуні 1918 р., а з того серед постійної внутрішньої боротьби виринула т. зв. українська автокефальна церква. Вправді у своїй пропаґанді виступали вони публично і в пресі, що роблять це з патріотичних, українських, національних мотивів. Однак будучому історикові не буде зовсім трудно найти цей ідейний підклад розбивання релігійної та моральної єдности української еміґрації в Канаді". А то тим більше, що поступовці для повалення авторитету свого рідного Єпископа шукали помочі у російських епископів Плятона й Александра та сирійця Германоса Шеґедій. "Ціла будова і функція т. зв. української незалежної церкви є неґативна сама в собі і для української суспільности як цілости. На дальшу мету вона не всилі вдержати проби життя, так як не видержують проби життя організації, побудовані на людських примхах і молодечій нерозвазі".

Та релігійна боротьба, що правда, підорвала слабе здоровя Єпископа Будки, однак не знищила Української Католицької Церкви, але лише її очистила з елементів хитких та невіруючих. Доказом живучости Української Католицької Церкви є дальший її розвій а оснування в 1948 р. двох нових дієцезій у Канаді зі столицями в Едмонтоні і Торонті та понад дві сотки священиків, що під проводом своїх Єпископів ревно працюють для слави Бога і релігійної на народньої єдности українського народу в Канаді.

Дивні є діла Божі. Ті, що "підтинали крила Єпископові Будці", нині підтинають крила своїй автокефалії і нищать те, що самі творили. Нинішні творці української автокефалії в Канаді дочекалися пересвячення свого довголітнього "архієпископа" Теодоровича і то ексархом александрійського патріярхату, того власне патріярхату, котрий є великим поклонником Сталіна і його церкви. Чи бачать "поступовці", до чого вони докотилися і куди вони завели збаламучених людей, які повірили їх агітації і покинули свою Українську Католицьку Церкву та її провід?

Українська Католицька Церква в Канаді двигнула наш нарід з релігійного хаосу й занепаду та веде його до кращої будучности. Українська Католицька Церква в часі загальної руїни нашого народу в другій світовій війні була, можна сказати, єдиним рятунком для горем прибитих скитальців, розкинених по таборах Европи. Українська Католицька Церква як була виразником релігійної і народньої єдности нашої канадійської еміґрації, так і нині є виразником релігійної і народньої єдности нашої української еміґрації по різних краях світу.

Українська Католицька Церква в Канаді є запорукою народньої свідомости і єдности та національного розвою, бо наша віра і наш український обряд є найсильнішою охороною проти винародовлення. Це ми наглядно бачимо з нашого теперішнього життя в новій канадійській батьківщині. Ті крикливі "поступовці", творці української автокефалії, що так голосно маніфестувалися українським патріотизмом, а нас осуджували, докотилися через Александрію до большевицької російської церкви в Москві. Ми ж, українці-католики, як були, так і є вірні своїй вірі, свому обрядові і свому українському народові.

Будучність українського народу на рідних землях і на еміграції була, є і буде тільки в злуці з Українською Католицькою Церквою.

о. Мирон Кривуцький.

ПОТРІБНО ДИРИҐЕНТА ДО ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ПАРОХІЇ В САСКАТУНІ

котрий провадив би церковний і світський хор, інструментальну оркестру та займався представленнями і концертами. Просимо подати кваліфікації. Платня після угоди. Зголошуватися на адресу:

REV. M. T. PELECH
214 Ave. "M" South — Saskatoon, Sask.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

Дістанете в найстаршій і найбільшій українській фірмі "Провидіння".

Пишіть за новим каталоґом до

Providence Church Goods Co.

710 Main Street — Winnipeg, Man.

ХТО І ЧИМ НЕ ПОВИНЕН ГРАТИСЯ

(Лист до редакції).

Не повинна гратися дитина вогнем, бо попече руки. Не повинна гратися будьяким гострим інструментом, бо може покалічити собі ціле тіло, з чого може вийти таке, що кине ґанґрену і спричинить навіть смерть.

Але оскільки гірше, як старша людина поволі зачинає гратися такою річчю, як церква, такою справою, як віра в правдивого Господа Ісуса Христа. Яка тут велика різниця між дитиною малолітком, яку можна навчити пізнавати, що добре, а що зле, і вона в короткім часі навчиться та за свої злі забаганки забуде; дитина скоро зорієнтується, що їй шкодить і чого робити не можна. Зі старшою людиною багато тяжча справа; вона бере справу поволеньки, так би сказати, заходить з сліпого боку: там попаде мимоходом якає брошура, ніби на вид невинна, але на початок трохи захоплююча, і хоч би її хто відраджував читати, то людина зачинає бути повнолітна і думає: Аґі! Та ж я не дитина, щоб не вмів розібрати, розрізнити, що добре, а що зле. І так поволеньки читає одно-друге, зійдеться з таким, як сам, і вже є спільна бесіда; раз-другий вже йде дискусія, навіть з такими, що цілком не годяться в тих справах. Тоді та людина набирає енерґії, вглиблюється далі і незамітно поринає там з головою, ще й інших за собою тягне. А віпрнувши, вже і сама бачить, що того їй забагато, і пробує ніби з того вилізти. Але карабкаючися, часом людина залазить ще в гірше і навіть забрудить обличча своєї душі. І думаючи над тим, як далеко вона зайшла, не може або просто не хоче показатися там, де треба, бо стидається.

Не пишу я цих рядків на те, щоб ними когось вколоти до болючого. Бо "от них же первий єсьм аз." Бачучи, що я так далеко відійшов від віри своїх батьків, каюся і вертаюся туди, де мої батьки і я зі своєю дружиною охрещені і звінчані, де ми перший раз сповідалися і приймали Найсвятіші Тайни Евхаристії, а то в Церкві Католицькій. І прошу Господа Бога словами блудного сина: Отче, согрішив на небо і пред Тобою, і вже не достоєн зватись сином Твоїм; прийми мя яко єдиного от слуг твоїх.

Я свято вірю, що єдина, соборна, апостольська Церков є лише одна на світі зі своїм примірним авторитетом і своїми вірними, а це Церква Католицька.

Ці рядки пише чоловік, котрий, на жаль майже 25 років був членом т. зв. Української автокефальної греко-православної церкви, і досить перетерпів душевно, поки нарешті опамятався. Я певний, що я не одинокий, нас є таких багато.

Іван Шовкоплєс,
Веґревил, Алберта.

БОГОСЛУЖЕННЯ

ЛЮТИЙ

5. Неділя — Голден М. Б.
12. Неділя — Голден Св. Духа
19. Неділя — Дейзленд
26. Неділя — Коперник

Basilian Fathers
9648 - 108 Ave. — Edmonton, Alta.
Phone 23181

5. **Неділя баудного сина — Калмар М.Б., Равнгилл**
12. Неділя мясоп. і Трьох Святих — **Калмар Пр. Трійці, Гей Лейк**
19. **Неділя сироп.** — Торебі, Калмар Пр. Трійці (чит. 9. рано), Равнгилл
26. Неділя 1. посту — Калмар Пр. Т., Тофілд

Basilian Fathers
8317-105 St. — Edmonton, Alta.
Phone 34653

5. **Неділя баудного сина — Сандавн**
12. Неділя мясоп. — Вайта
15. Стрітення ГНІХ — Сопівники
19. Неділя сироп. — Калієнто
26. Неділя 1. посту — Вайта

о. Володимир Панчишин
Box 6. — Вайта, Ман.

5. Неділя — Тондер Крік
12. Неділя — Мус Джа
15. Стрітення ГНІХ — Мус Джа
19. Неділя — Свифт Коррент
26. Неділя — Мус Джа

Грекокатолицький душпастир
Мус Джа, Саск.

5. Неділя — Вох
12. Неділя — Торгилд
15. Стрітення ГНІХ — Вох
19. Неділя — Клірбрук
26. Неділя — Федора

о. Іван Чинченко
Waugh, Alta.

Богослуження в Принс Алберт кожної неділі
15. Стрітення ГНІХ — Мекдовал

о. Івашко
Принс Алберт — Саск.

5. Неділя — Восток Івасюки
12. Нед. Мясопустна — Делф
15. Стрітення ГНІХ — Лішор
19. Неділя Сироп. — Восток-Івасюки
26. Неділя 1. Посту — Делф

о. Євген Дмитрук
10564 - 98 Стр. — Едмонтон, Алта.

5. Неділя — Елк Пойнт
12. Неділя — Глендон
15. Стрітення ГНІХ — Ешшав
22. Неділя — Ст. Павл

о. Михайло Гаврилюк
Box 48 — Глендон, Алта.

5. Неділя — Давфин, Мекрирі (у римо-кат. ц. в год.11.)
12. Неділя — Давфин, Горинь
15. Стрітення ГНІХ — Келд, Веллій Ривер (фарми)
19. Неділя — Давфин, Відень
26. Неділя — Давфин, Веллій Ривер (місто)

о. Гр. Теплий — о. Ів. Легкий
Box 64 — Давфин, Ман.

5. Неділя — Тугилс (річний мітінг)
12. Неділя — Мирнам (10.30)
15. Стрітення ГНІХ — Бовелон
19. Неділя — Моркемб (річний мітінг)
26. Неділя — Мирнам (10.30)

о. Е. Мельничук
Box 4. — Тел. 11. — Дервент, Алта.

5. Неділя — Спаса
12. Неділя — Кадворт
15. Стрітення ГНІХ — Спаса
19. Неділя — Вакав
26. Неділя — Кадворт

о. В. Василишин
Box 67 — Кадворт, Саск. — Тел. 63.

5. Неділя — Бруно
12. Неділя — Волверін, Мічам
19. Неділя — Ростерн (Богород.), Кіндерслей
26. Неділя — Ґернзей, Ростерн (Духа)

о. П. К. о. М. Ф.
304-4та Еве. Півн., Саскатун, Саск.

5. Неділя — Долини
12. Неділя — Елфінстон
15. Стрітення ГНІХ — Город
19. Неділя — Січ
26. Неділя — Мензі

о. Андрій Заяць
Елфінстон — Манітоба.

5. Неділя — Прісвил
12. Неділя — Тедмор
15. Стрітення ГНІХ — Григорів
19. Неділя — Чехів
26. Неділя — Ормсайд

о. Петро Д. Пасічник
Box 95. — Прісвил, Саск

1. Середа — Сенді Лейк (поминальне Богослуження за бл. п. о. Михайла Григорійчука в перші роковини його смерти).
5. Неділя — Сенді Лейк
12. Неділя — Озерна
15. Стрітення ГНІХ — Сенді Лейк
19. Неділя — Рекгем
26. Неділя — Нюдейл

о. Н. Сірий
Box E. — Сенді Лейк, Ман.

5. Неділя баудного сина — Левой, Чипмен (річні церковні збори) Веґревил
12. **Неділя — Новий Київ**, Краків, Гіллірд місто (збори молоді), Борщів
18. Субота — Восток св. Николая (поминальне Богослуження)
19. Неділя — Восток св. Николая, Ворвик, Паейн Лейк, Веґревил
26. Неділя — Гіллірд (Сенюки), Спас коло Мондеру, Борщів, Новий Київ

Basilian Fathers
Mundare — Alberta

5. Неділя — Редвотер **(річні збори)**
12. Неділя — Восетна
15. Стрітення Господнє — Еґрімонт
19. Неділя — Редвей (річні збори)
26. Неділя — Куквил (річні збори)

Basilian Fathers
Box 8 — Radway, Alta. — Phone 4.

5. Неділя — Кендіяк
12. Неділя — Гренфел
19. Неділя — Дайсарт
26. Неділя — Бінфейт

о. Н. Сидорак,
1731 Торонто Ст., Ріджайна, Саск.
Тел. 7/67.

5. Неділя — Вадіна
12. Неділя — Бобулинці
15. Стрітення ГНІХ — Фостон
19. Неділя — Нора
24. Пятниця — Бобулинці (Хресна Дорога і св. Сповідь в 2. попол.)
26. Неділя — Понас Лейк

о. Теофіль Гурко
Вадена — Саск.

5. Неділя — Сифтон
12. Неділя — Фишинґ Ривер
15. Стрітення ГНІХ — Сифтон
19. Неділя — Сифтон
26. Неділя — Зоря

(Увага: Коли в Сифтоні Богослужения тоді вечором є Вечірня).

о. Григорій Овчарик
Box 2, Телефон 820-2, Сифтон, Ман.

5. Неділя — Дервент місто, Фіделиті
12. Неділя і Трьох Святих — Дервент місто, Нортерн Веллій
15. Стрітення ГНІХ — Дервент-Возн., Енґел Лейк (свячення свічок)
19. Неділя — Дервент місто Медов (храмовий праз. Стрітення)

(У Дервенті місті кожної неділі і свята Вечірня з проповіддю в год. 7. веч.)

о. І. Чернявський о. Я. Малицький
Box 4. — Тел. 11. — Дервент, Алта.

5. Неділя — Блейн Лейк
12. Неділя — Кридор
15. Стрітення ГНІХ — Угринів
19. Неділя — Орлов
26. Неділя — Січ

о. Мирослав Олешко.
Box 101 — Кридор, Саск.

5. Неділя — Радісон
12. Неділя — Бетелфорд
15. Стрітення ГНІХ — Марлин
19. Неділя — Витків
26. Неділя — Медовлейк

о. Богдан Бачинський
1171 - 108 ст. Н. Бетелфорд, Саск.

5. Неділя блуд. сина — Гронлид
12. Нед. мясопустна — Самбург
15. Стрітення ГНІХ — Шипмен
19. Неділя сиропустна — Мітпарк
26. Неділя І. посту — Бруксбі

о. І. Мак
799 · 15 Стріт Вест. — Принс Алберт
Телефон 3645

5. Неділя — Дромгеллер (читана Сл. Божа 10. рано) Іскулі (11.30 спів. С. Божа) (Вечором в год. 7. у Валдорф Готелі парохіяльний мітінг у справі будови церкви в Дромгеллер)
12. Неділя — Нек Майн (9. читана) Дромгеллер (11. співана)
19. Неділя — Брукс
26. Неділя — Оен

о. Степан Чеховський
207-6 ст. N.E. — Калгарі, Алта.
Тел. M 3642

5. Неділя — Палп Ривер
12. Нед. і Трьох Святих — Ґарленд
15. Стрітення ГНІХ — Родес
19. Неділя — Пайн Ривер (місто)
26. Неділя — Дак Ривер

о. М. Климчак
Пайн Ривер, Ман. — Box 115

5. Неділя — Геффорд
12. Неділя мясоп. — Алтикейн
15. Стрітення — Спірс
19. Неділя сиропустна — Геффорд
26. Неділя І. Посту — Албертавн (Великодна сповідь)

о. Мирон Пилипчук.
Box 282 — Тел. 37 — Геффорд, Саск.

5. 15. і 19. — Бюкенан
12. Неділя — Ковалівка
26. Неділя — Олеша

о. Юрій Малий
Бюкенан — Саск.

5. Неділя — Ферні

о. Роман Стародуб
Кренбрук, Б.К.

5. Нед. Блуд. Сина — Вильна (9.30)

о. Я. Федуник
Вильна — Алберта.

5. Неділя — Бойл
12. Неділя — Менук
15. Стрітення — Просперіті

о. Богдан Ловинський
Просперіті — Алберта.

5. Неділя — Нелсон (год. 10.)
12. Неділя — Крестон (год. 11.)
19. Неділя — Нелсон (год. 10.)
26. Неділя — Трейл (год. 11.)

о. Михайло Шевчук
813 Вард Ст. — Нелсон, Б. К.

5. Неділя — Етелберт
12. Неділя — Венлав
19. Неділя — Етелберт
26. Неділя — Миик Крік

о. А. Лутовий
Box 85. — Етелберт, Ман.

5. Неділя — Лейкдейл
12. Нед. і Трьох Святих — Анґусвил
15. Стрітення ГНІХ — Рутенія
19. Неділя — Рассел
26. Неділя — Ангусвил

о. Володимир Лучків
Box 93. — Ангусвил, Ман.

2. Стрітення ГНІХ (н.ст.) — Скаро
5. Неділя — Лемонт
12. Неділя — Стар
15. Стрітення ГНІХ (ст. ст.) — Стар
19. Неділя — Скаро
24. Пятниця — Лемонт (10.30 Літургія Преждеосвяч. Дарів і Парастас)
26. Неділя — Лемонт

Парохіяльний Уряд у Лемонті.

5. Неділя — Арран місто
12. Неділя — Пеллей
15. Стрітення ГНІХ — Арран Весна
19. Неділя — Арран місто
26. Неділя — Сван Ривер (год. 12. в римо-католицькій церкві)

о. Юліян Габрусевич
Box 17. — Арран, Саск.

5. Неділя — Інісфрі (Ц.Р.М.Б.) (11. ренч)
12. Неділя — Ренфурлі
15. Стрітення — Інісфрі В.Ч.Хр. (10. ренч)
19. Неділя — Інісфрі місто
26. Неділя — Менвил (год. 11. рано)

о. Микола Дядьо,
Box 572 — Інісфрі, Алта.

5. Неділя — Алвена місто, Сокаль
12. Неділя — Сман, Алвена фарми
15. Стрітення — Лавівці, Ст. Джуліен
19. Неділя — Алвена фарми, Єллов Крік
26. Неділя — Алвена місто, Лавівці
28. Вівторок — Алвена фарми (Сл. Б. Преждеосв. Дарів і Сорокоусти)

о. І. А. Головка
Алвена, Саск. — Box 111.

MAIL ORDER SERVICE

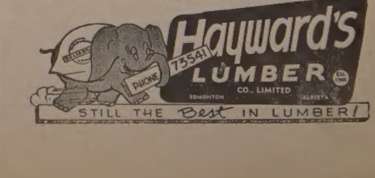

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Дромгеллер, Алта.

РІЗДВО ХРИСТОВЕ В НАШОМУ МІСТЕЧКУ

Місто Дромгеллер і околиця — це майнерська околиця, де скупчене чимале число наших робітників-вуглекопів, які проживають тут вже кільканадцять років. Всі працюють та заробляють на щоденний хліб, бо вже такий закон життя. Культурне і громадське життя тут слабе. Нема тут ані одної національної установи, яка ширила б просвіту між нашими людьми, і тому не диво, що може й більшість їх опинилася в Робітничих Домах, де відома ворожа пропаганда запровадила їх у сліпу вулицю.

Деякі свідоміші наші робітники робили заходи, щоб мати хоч свого душпастиря, але все було довго безуспішне. Аж недавно загостив до нас із скитальщини молодий, енергійний гр.-католицький душпастир о. Степан Чеховський, який почав свою важку піонірську працю на цьому терені. І вже тепер, по короткому часі, можна сказати, що засіяне ним зерно дає плоди. Дотепер маємо зорганізований Церковний Комітет, душею якого є п. Сорокопуд, і тому Комітетові з повним признанням треба завдячувати жертвенну працю для нашої української церкви. Всякі сходини наших людей відбуваються в сутеренах одного готелю, що є великою вигодою в перших важких часах. Новоприбулі беруть теж активну участь у всіх сходинах та своїми голосами доповняють церковний хор.

В Навечерія Різдва Христового римо-католицький парох попросив, щоб українці в 12. годині вночі заколядували кілька коляд, бо чув нераз, як колядували з радіо з Едмонтону і це йому дуже подобається. І чимале враження зробило на всіх присутніх, коли несподівано перший раз в Дромгеллер почули по українськи: "Бог предвічний". А на Різдво Христове відправив о. С. Чеховський співану Службу Божу в римо-католицькій церкві в Дромгеллер, на якій було присутніх більше як 100 вірних (на першій Службі Божій було 10). У своїй проповіді о. Чеховський звернув увагу вірним на значіння народження Христа та порівняв його до наших рідних земель, де ворог безпощадно винищує наш нарід. На закінчення запросив усіх присутніх на спільну вечерю.

На дворі сумерк. Жінки зносять вареники, кутю, хліб, голубці, накривають столи і точно в год. 7. просить зайняти місця. Настає тиша і він проводить молитву. По молитві всі сідають, їдять, що кому смакує, і старим українським звичаєм поздоровляють себе. В міжчасі багато колядують і пригадують собі минуле на рідних землях, а думками летять далеко між своїх рідних, які тепер опинилися під тяжкою займанщиною. Потім о. Ч. представляє вірним І. Вакарика, який відчитав реферат про різдвяні звичаї українського народу, а опісля звернувся до присутніх з закликом піддержати будову української церкви та гордо нести прапор української нації, за що дістав бурю оплесків. Присутній на залі римо-католицький парох о. Донбар подякував за гостину та побажав українцям великих успіхів у розпочатому ділі.

На закінчення о. Чеховський подякував паням за гарну вечеру та звернувся до присутніх із закликом зложити добровільні датки на українських сиріт в Европі. Збірка принесла 28 долярів, за що всім жертводавцям щире спасибіг.

Була вже 11. година. Одні йшли до дому, а інші ще довго сиділи, колядували, співали, розпитували новоприбулих, як дійсно тепер виглядає на наших землях та з повним вдоволенням розходилися по домах.

З весною задумуємо приступити до будови української церкви. І хоч наші фонди покищо дуже малі, але віримо, що при добрій волі свідомих парохіян вже найближчого року будемо святкувати Різдво Христове в рідній церкві, яка буде гордощами для нас, українців, у Канаді.

Мерідейл, Ман.

† ОЛЕНА БОЙЧУК

17. 11. закінчила своє життя бл. п. Олена Бойчук. Перед смертю тяжко хорувала. Останні місяці перебула в лічниці св. Йосифа у Вінніпеґу, де й померла. Похорон відбувся в неділю 20. 11. з церкви Св. Духа на Мерідейл, при великій участі родини, приятелів і знайомих. Похоронні Богослуження відправив о. Дм. Библів та виголосив прощальну проповідь. Тлінні останки зложено на церковнім цвинтарі.

Пок. Олена народилася 1897 р. в селі Іванкові, пов. Борщів. Походила з родини Ратушних. Маючи пять років, прибула до Канади та осіла з родичами в околиці Мерідейл, Ман. 1914 р. одружилася з Паньком Бойчуком і з ним прожила в повній згоді й любові до смерти. Крім чоловіка полишила в глибокім смутку дві доньки: Стефанію в Шортдейл і Марію в Роблин, Ман., двох синів: Івана в Судбурах і Василя в Шортдейл, три сестри: Анастазію в Роблині, Марію у Вінніпеґу й Анну в Ганей, Б.К., і трьох братів: Дмитра в Кемсек, Миколу й Василя в Роблині.

На гостині в хаті померлої присутні зложили жертву на католицьку пресу. З того на "Українські Вісті" призначено $5.55. Всім жертводавцям щира подяка, а бл. п. Олені сотвори Господи вічну память! **Учасник.**

Плейн Лейк, Алта.

СВІЖА МОГИЛА.

17. грудня спочила в Бозі бл. п. Марія Гриців у лікарні в Ту Гилс. Походила з села Білівці, повіт Броди в Західній Україні і на весну буде 50 літ, як залишила Рідний Край. Прожила 76 років і кілька місяців та у глибокім смутку полишила свого чоловіка Данила, двох синів жонатих: Василя й Івана та пять доньок: Настю, Анну, Юлію, Параньку і Теклю, 36 внуків та 11 правнуків. Крім цеї близької родини полишила ще Данилових братів: Семена та Івана й Христину Гриців із Києва.

20. грудня відправив похоронні Богослуження о. Ю. Слота ЧСВВ, а солідною похоронною обслугою зайнявся п. С. Смолик з похоронного заведення Парк Меморіял у Вегревил. Після похорону всі учасники вибрались на спільний обід до дому п-ва Івана й Евдокії Гриців.

В часі обіду присутні зложили на пресовий фонд "Українських Вістей" і "Світла": Данило Гриців, Іван Д. Гриців, Василь Д. Гриців, Іван і Н. Гриців, Петро Гриців, Л. Яцій, Петро Самоїл, Мирослав Самоїл, Марія Дук, о. Ю. Слота, Яків Цимбалюк, п-і Н. Сорокан, Петро Сорокан, Павло Цимбалюк та Іван Кіт — всі по 1 дол. Дрібними жертвами зібрано $4.25. З цієї суми призначено $10.00 на "У. В." та $10.00 на "Світло." Всім жертводавцям належиться щира подяка, а душу пок. Марії поручаємо ласкавій згадці знайомих у святих молитвах.

Дніпро, Саск.

† Михайло Кіндяк

7. 11. парохіяни Дніпра, Саск., прощали на вічну дорогу бл. п. Михайла Кіндяка. Пок. Михайло впродовж двох років тяжко хорував на рака. Перед смертю відвезли його до лічниці в Кемсек, де й скінчилися його гіркі болі 5. 11. Він вродився 1893 р. До Канади приїхав 1911 р. та оселився в околиці Дніпро, Саск. Був широко знаний і всіма щиро люблений. Своєю приємною вдачею здобув собі багато приятелів, що свідчив і численний приїзд на його похорон. Похоронні Богослуження відправив о. П. Малюга ЧНІ. Покійний полишив у смутку свою жінку, 4 дітей, 5 братів і 2 сестри.

По похороні всі з'їхалися до хати на обід. Підчас обіду люди зложили жертву на католицьку пресу з чого $5.50 призначено на "Українські Вісті". Всім жертводавцям щира подяка, а покійному Михайлові вічна память!

Дервент, Алта.

ДЕНЬ УРОДИН О. ПАРОХА.

5. 1. ц.р. заходом жіноцтва Відділу ЛУКЖ у містечку Дервент звеличано день уродин Всеч. о. Івана Черкавського. Десь так по 9. год. вечором несподівано й неочікувано появилося в резиденції коло 20 жінок. Присутні були теж два члени комітету парохії. Співом та словами побажання виявили мету свого приходу. Тиха резиденція стає гамірною, наповнилась веселістю, приймаючи радісний настрій.

Треба зазначити, що канадійці є мистці в улаштовуванні таких імпрез-несподіванок. Разом з памятковим даруником приносять зі собою все потрібне для гостини. За яких 40 хвилин все було приготоване так, що всі вже могли засісти за стіл. В часі приготовлювання п. Марковська своїм сильним голосом співала колядок. І так серед співу колядок та веселости зблизилась сама гостина, в часі якої п. Кобильникова в коротких, щирих словах в імені всіх зібраних бажає о. пароховi веселого, щасливого та довгого життя. Короткі, ядерні слова закінчено співом многоліття.

Потім забрав голос о. парох, що в теплих та сердечних словах подякував усім за уважливість. Просить дарувати йому хвилеву відірваність думок від нинішньої події. "Не можу не перенестися думками — говорив о. парох — до тих часів, коли то в цей день на рідних землях у найближчім родиннім оточенні я як батько приймав з уст найдорожчих для мене побажання з нагоди дня моїх уродин. Однак не нарікаю, дякую Богові за все, також за те, що тут, у Дервенті, знайшов другу добру і щиру повірену моїй душпастирській опіці родину. Однак жалую, що був такий необережний та просто непомітно якось спричинив двома непотрібно колись висказаними словами нинішні сходини. Очікую та надіюся, що Провидіння Боже дасть змогу колись зійтися з моєю родиною на рідних землях" — закінчив о. парох.

Радісний настрій опанував усіх без виїнятку. Навіть обличчя все поважного та скупленого п. Онуфрія Татервака світило радістю. При цій нагоді не забули і про "У.В.", на які зібрано $2.20. **Учасник.**

Борден, Саск.

ОСНУВАННЯ І ПРАЦЯ НОВОЇ ПАРОХІЇ

Борден — мале містечко, в якому живуть українці та англійці. В околиці є ще й німці. Всі вони чесні й добрі люди, мають свої церкви і при них власні організації. Тільки ми, українці, не мали дотепер своєї церкви, бо нас було трохи замало. Але зі зростом числа наших людей показалася пекуча потреба і рідної української церкви, бож треба шанувати й любити своє так, як це роблять інші культурні народи.

Українські люди приїхали сюди зі старого краю бідні, але не забули про свою прадідну греко-католицьку Церкву, в якій виховувалися і зросли їх діди та прадіди. І ось коли зближалися Великодні Свята 1946 р., ми тут порадилися з п-вом Яремовичами і запросили до нас о. Шумея разом з дяком Шургатом з Геффорду, щоб нам відправив Богослуження, перевів великодну сповідь та посвятив паски. Все те відбулося в домі п-ва Яремовичів, де о. Шумей заохотив нас до дальшої праці у нашій новій парохії. Ми мали нагоду почути також нашу відправу через радіо з Геффорду, що нею зайнявся був о. Шумей, на що й ми тут зібрали були $10. Потім ми мали своє Богослуження ще на другий день Різдвяних Свят, що нас дуже потішило і піднесло на дусі.

Більше Богослужень ми тут не мали, бо тоді було замало в Канаді наших священиків. Але з приїздом більшого числа наших священиків зза моря ми дістали о. Пилипчука з Гефорду, який мав першу відправу в сусіднім містечку Редісон у римо-католицькій церкві. Наші брати римо-католики радо відпустили свою церкву на наші Богослуження. Зараз по тій відправі всі присутні були запрошені на спільний обід до п-ва Гарахів, що його приготовили редісонські жінки. А по обіді ми відбули парафіяльні збори, де при участі о. Пилипчука вибрано управу парохії в такому складі: о. Пилипчук — голова, І. Гунчак — заст. голови, М. Яремович — писар, М. Гарах — касієр, І. Когут та І. Ференс — контрольори. Дуже ревно заходяться коло нашої церковної громади п-во Гарахи, а п. Гарах є ще й старшим братом. Вибрана управа просила, щоб о. Пилипчук доїздив до нас бодай раз на місяць, але це було неможливе, бо о. Пилипчук мав до обслуги багато інших місцевостей. Завдяки о. Пилипчукові ми дістали були дівчат з Йорктону, що підготовили були дітей до першої сповіді і вчили їх рідної мови.

Незабаром приїхав до цеї округи о. Бачинський, що живе тепер у Норт Бетелфорд. Він відправив першу Сл. Божу в Редісон 16. січня 1949 р. Тепер ми маємо Богослуження вже кожного місяця, що нас дуже тішить. При помочі нашого теперішнього пароха ми відбули свої річні збори, на яких вписалося до парохії коло 20 членів. Також приєднано кількох передплатників для "У.В.". Недавно основано у нас також Відділ Ліги Українських Католицьких Жінок, до якого вписалося також коло 20 жінок.

Так наша громада стала на правильний шлях і під проводом о. Бачинського працює на славу Бога й українського народу. **Парохіянин.**

Веґревил, Алта.

ПОХОРОН БЛ. П. М. САДОВСЬКОЇ.

20. 12. м.р. рознеслася сумна вістка, що в мондерській лічниці упокоїлася в Бозі Марія Садовська першого шлюбу Завадська, проживши 82 роки. Бл. п. Марія Садовська приїхала до Канади з села Конюшкова, повіт Броди. Тут виховала пятеро дітей з першого подружжя і пятеро з другого та дочекалася внуків і правнуків. Повдовівши вдруге, мешкала потрохи у всіх дітей, щоб одній дитині не бути тягарем. Передсмертна хвороба заскочила її у сина Йосифа Садовського, звідки відвезено її до лічниці в Мондері. По кількох тижнях важкої хвороби закінчила своє трудяще життя.

Тлінні останки покійної на її бажання, висловлене за життя, похоронено на цвинтарі коло Москаликів біля могили її сина Гриця.

Похоронні Богослуження відправив о. Підскальний ЧСВВ, та виголосив прощальну проповідь. У похоронах взяло участь багато людей. У поминальнім обіді в домі зятя покійної п. Михайла Варави взяли участь крім родини також всі учасники похорону.

На заклик п. Василя Варави гості зложили 11.25 дол. на будову дому "Українських Вістей" в Едмонтоні. П. Шарун подякував від родини всім тим, що взяли участь у похоронах.

Жертводавцям щира подяка, а бл. п. Марії нехай канадійська земля буде легкою! **В. Шарун.**

Подяка. Сердечно дякуємо о. Підскальному за поминальне Богослуження та за прощальну проповідь, слухаючи якої всі ми думали, що чекає і нас. Дякуємо щиро Братові Адріянові за дякування, а п. Смоликові за солідну услугу Дякуємо теж всім тим, що взяли серед такої зимної погоди участь у похороні. **Діти.**

Гиллярд, Алта.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

П-во Мирослав і Анастазія Мартинюки

День 8. 10. м.р. був великим днем для п. Мирослава Мартинюка, сина п-ва Михайла і Франі з Мондеру, й Анастазії, доньки п-ва Михайла й Марії Ахтемійчуків з Гиллярд. Рано того дня вони обоє прибули до мондерської церкви, щоб вислухати Сл. Божу та прийняти св. Тайни. Пополудні того ж дня молодята одержали св. тайну подружжя з рук Впр. о. В. Сороки ЧСВВ. Бажаємо п-ву Мартинюкам щасливого подружнього життя!

Елма, Ман.

ВІДЗНАЧЕННЯ ЗАСЛУГ СТАРШОГО БРАТА.

Від кількох літ у нашій парохії Елма, Ман., процвітає дуже гарно релігійне життя. Організуються коло особи нашого пароха о. Романчука діти, як також і старші парохіяни. А 18. 12. по Службі Божій зійшлися всі парохіяни на річні збори. Великою несподіванкою було, коли в часі обіду о. парох у своїй промові відзначив заслуги старшого брата п. Мартинюка, який ревно працює при церкві 26 років. За ту його гарну працю вручив йому о. парох грошовий дарунок. Многоліттям закінчено ту приємну несподіванку для п. Мартинюка. Опісля відбулися річні парохіяльні збори в дуже гарній і спокійній атмосфері. Лишається в касі на 1950 рік 1800 долярів. З цеї нагоди переслано на пресовий фонд "Українських Вістей" 2.50 долярів. **Іваночко Микола.**

Айрон Ривер, Алта.

Бл. п. Стефан Петришин, член української греко-католицької парохії в Айрон Ривер, помер у березні 1949 р. Вічна память Покійному!

(Допис був поміщений в "Українських Вістях" скоріше).

Левой, Алта.

ЗІ СВЯТОЧНОГО ОБІДУ НА "У.В."

8. січня в неділю була відправа в міській залі на Левой. Хоч був сильний мороз, то на відправу зібрався гарний гурток людей. По відправі п-во Іван і Анна Лащуки, власники гостинниці в Левой, запросили гостей до себе на обід. Підчас святочного обіду гарно колядували, а відтак на заклик п. Гринька Вітрика зроблено збірку на пресовий фонд "У.В.". Присутні гості зложили $7.37. Жертводавцям щире спасибіг, а п-ву Лащукам бажаємо доброго здоровя і Божого благословення. **Присутній.**

Врокстон, Саск.

† АНДРІЙ ШВАГА

21. листопада помер у 65. році життя бл. п. Андрій Шваґа з Врокстону, Саск. Від довшого часу він хорував на шлунок та нирки і перед смертю лікувався у загальній лікарні в Ріджайні, Саск. Похорон відбувся 26. листопада в церкві Різдва Матері Божої у Врокстоні. Похоронну відправу мав о. П. Малюга ЧНІ. Покійний жив сам на фармі близько своїх братів. Він полишив у смутку 2 братів і 2 сестри. Спи, брате Андрію, блаженним сном у тіні хреста, що стоїть на твоїм гробі! **Діти.**

Арран, Саск.

ПІДСУМКИ ПРАЦІ ЖІНОК У ПАРОХІЇ.

Новий, 1950-ий рік започаткував новий етап праці нашого жіноцтва. Саме в дні першого січня відбулися загальні збори парохіяльного Сестрицтва та ЛУКЖ.

Минулий рік був роком великої праці та жертвенности членів парохії Арран, зокрема це відноситься до жіноцтва. Парохіяльне жіноцтво під умілим проводом своєї голови п. Емілії Грабарчук свою довголітню жертвенну працю в парохії задокументувало прекрасним умеблюванням резиденції для священика та перебудовою салеру під галею. Слід підкреслити, що наші жінки, відриваючись від домашньої праці, дуже гарно помалювали резиденцію.

На цей рік до Управи та Контрольної Комісії вибрано тих жінок, що працювали найжертвенніше, а саме: п. Емілія Грабарчук — голова, п. Антонина Нагнибіда — рекордова секретарка, п. Анна Филипович — фінансова секр., п. Михайлина Швайковська — касієрка, та пані: Татіяна Дучишин, Евгенія Бойко, Анастазія Гаталай — члени Контрольої Комісії. Старшими Сестрицями о. парох назначив:пп. Німець, Чорнобай, А. Нагнибіду. Пані Німець і Чорнобай вже були Сестрицями і дуже гарно дбали про порядок у Церкві, п. А. Нагнибіда, як знана зі своєї праці в галі, напевно буде гарно працювати і в церкві

Арранське жіноцтво не обмежується до праці в церкві та галі, але через Відділ ЛУКЖ провадить частину Католицької Акції. Відділ ЛУКЖ існував уже колись давніше в Арран, але по кількох роках настало було безділля. Відновлено Відділ щойно осінню 1948 р. за старанням і заохотою нового о. пароха Ю. Габрусевича. Від того часу Відділ ЛУКЖ працював дуже гарно та жертвенно. Велика в цьому заслуга доброї голови Відділу п. Анни Филипович. Наш Відділ ЛУКЖ відбував щомісячні сходини, на яких пляновано й опісля контрольовано проароблену працю. На сходинах відбувалися гутірки на актуальні теми та вправи в красномовстві. Відділ точно виконував доручення Централі ЛУКЖ, чого доказом є збірка на українські сироти, в якій то збірці Арран був на другому місці за Йорктоном, випереджаючи скорою помічча навіть великі наші центри. Відділ також радо прийняв пропозицію о. пароха, жертвуючи $45 на стипендії для членів місцевого УКЮ на Літні Курси у Вінніпегу. Завдяки цим стипендіям виїхало від нас троє учасників, які багато навчилися на курсах і тепер у праці місцевого УКЮ ділами доказують користь таких Літніх Курсів. Нам, арранцям, приємно підкреслити, що наше УКЮ завдяки стипендіям ЛУКЖ було найчисленніше зарепрезентоване на тих курсах, випереджаючи всі інші Відділи УКЮ.

Арранський Відділ ЛУКЖ часто влаштовував різні підприємства на добродійні цілі. На рік 1950 вибрано таку управу ЛУКЖ: п. А. Филипович — голова, п. Е. Грабарчук — заст. голови, п. С. Сікорська — секретарка, п. Е. Бойко — касієрка. Контрольна Комісія: пп. М. Швайковська, К. Чорнобай, Е. Корчак.

Хай Бог благословить, шановні пані, вашу працю в новому році, працю для більшої слави Бога, добра українського народу та розвитку нашої парохії. **Парохіянин.**

Міт Парк, Саск.

З СВЯТОЧНОГО ПРИЙНЯТТЯ НА УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ

По церковній відправі другого дня Різдвяних Свят відбулося у нас прийняття в домі п-ва Іванчинів, на якому присутні гості зложили 9 дол. на допомогу українським скитальцям в Европі.

З нагоди свят наші студенти заколядували на церкву 44 дол. Тому, що колядники не могли всіх парохіян відвідати за такий короткий час, то Церковний Комітет просить усіх інших парохіян зложити свою коляду на церкву. **В. Іванчина.**

Чергил, Алта.

РОКОВИНИ 22. СІЧНЯ

З нагоди роковин 22. січня відбулися святочні сходини громадян Чергил у суботу 21. січня ц.р. вечором, підчас яких п. М. Хомяк виголосив вичерпний відчит про бурхливі роки 1917-20, роки визвольних змагань українського народу. Доповідач з'ясував значіння роковин 22. січня (проголошення самостійности України і соборности українських земель), що записані золотими буквами в історії України. Далі підкреслив вагу обєднання всіх українців у розсіянні сущих та потребу всебічної моральної і матеріяльної піддержки Української Національної Ради, яка продовжує започатковане діло визволення України зпід большевицько-московської окупації. По рефераті приявні склали, на поклик п. Дмитра Жука, 8 дол. на підтримку діяльности УНРади. Сходини закінчились відспіванням національного гимну.

Рутенія, Ман.

† ВАСИЛЬ КАБАН

24. грудня сумно загомонів церковний дзвін на фармах Рутенія. 72-літній фармер бл. п. Василь Кабан скінчив своє струджене життя. Походив він зі села Стриганці, пов. Станиславів, Західна Україна. 44 роки тому прибув до Канади і працював як робітник на СПР-ській залізниці в Суріс, Ман. Відтак переселився на фарму кольонії Рутенія. Тут став членом основником місцевої церкви, був довголітнім церковним тростом, тут виховав 6 синів і 2 доньки на добрих християн-католиків і добрих громадян українського народу. Тут прожив до глибокої старости, як добрий господар, громадянин і сусід. Три роки тому похоронив свою дружину, а тепер і сам спочив біля неї. Вічна Йому память!

Його син Михайло, що осів на батьківщині, складає щиру подяку всім, що його бл. п. батькові віддали останню прислугу: о. пароховi за Службу Божу і прощальне слово в церкві та за теплі слова при поминальному обіді, дякові п. А. Олійникові, пп. Вас. Білявці, Дм. Олійникові, Вас. Брикалюкові за поміч у похороні. Паням: Олійник, Білявська, Кабан та іншим за поміч у кухні. Братам (три з них приїхали аж з Порт Артура) і сестрі та всім іншим кревним, своякам, сусідам і знайомим за поміч та участь у похоронах. З цієї жалібної нагоди п. Мих. Кабан зложив на пресовий фонд "У.В." $5.50 і став їх передплатником. **Присутній.**

Белліс, Алта.

Бл. п. Л. Кондратюк.

18. 6. м.р. в нашій церковці на Белліс зійшлася вся родина, знайомі та ближчі і дальші сусіди бл. п. Льва Кондратюка, щоб у святочному Богослуженні віддати поклін тіням Покійного, що помер 18. 6 1948 р. Покійний походив із Лішнева, пов. Броди, Зах. Україна. В Канаді провів більшість свого життя, переживаючи всі веселі та важкі хвилини життя наших перших переселенців. Покійний залишив жінку Павлину, 3 синів і 5 доньок. Вічна Йому память!

Кадворт, Саск.

ПОДЯКИ І ПРИЗНАННЯ ЗА НАШУ РІЗДВЯНУ РАДІОПЕРЕДАЧУ.

Дуже приємно було нашим Всч. Отцям, п. дириґентові та всім хористам церкви Пресв. Евхаристії в Кадворт, Саск., читати ваші похвальні листи, повні вдоволення і подяк. Не зважаючи на кошт і труд на передачу різдвяної Служби Божої з Кадворт, маємо повну сатисфакцію читаючи такі вислови наших слухачів:

"Я вже 42 роки в Канаді, але такого гарного церковного хору не чув". "Ми слухали Службу Божу в шпиталі, як Преп. Сестри дали для нас радіо. Щиро дякуємо". "Я вже роками прикований ревматизмом до ліжка, та ваша відправа через радіо уняла мої болі. Нехай вас всіх Бог кріпить на здоровю!" "Ми на кемпі в лісі таки вислухали Службу Божу. Сердечно дякуємо". "Нам тридцять миль до церкви, тому то я врочисто вислухав з моїми діточками цілу Службу Божу". "Нам старим тяжко дістатись до церкви серед таких тріскучих морозів. Якби ви частіше могли передавати Богослуження через радіо....."

Так, ми будемо старатися частіше передавати через радіо наші Богослуження, оскільки зможемо зібрати жертви від слухачів. До цього часу ми одержали: з Алберти від п. М. Варецького, Калгари, Петра І. Середяка з Еидру, А. Дроза з Глечен по $1.00; з Манітоби: по 2.00: М. Панчишин з Кравфорпарк, С. Біб, Федь Михайлишин, Овкбурн; по $1: В. Кульпак, Селкирк, Г. Бурдейний з Провиденс; з Саскачевану: Петро Лисик з Мітпарк $10.00; по 5.00: Олександер Котелко, Алвена, Іван Сарчук, Домремі, М. Пентела, Дана, В. Мех, Фюзелір, Ф. Лесік, Стронгпайн, п-і К. Дереванко, Канора; по $1.00: А. Мудрий, Вен, А. Загарійчук, Арран, Р. Бенрот, Фоксфорд, Ю. Білик, Редбері Парк, М. Скакун, Домремі, І. Комарницький, Дана, І. С. Голянський, Твей. — Всім щиро дякуємо.

Володимир Хоботюк, секр.

Веґревил, Алта.

З ДІЯЛЬНОСТИ ЛУКЖ.

Відділ Ліги Українських Католицьких Жінок у Вегревил нараховує 50 членкинь. Ця організація є тепер дуже активна. Пані успішно працюють, щоб придбати фонди на будову нової церкви у Вегревил, яку розпочато будувати минулого року.

9. 12. м.р. відбулися річні збори Ліги, на яких вибрано нову управу на 1950 рік: голова — п-і Людвик, заст. голови — п-і Тріска, секретарка — п-і Гуменюк, касієрка — п-і Григірчук. Минулого року головою була п-і Богайчук. **Софія Тріска.**

Біг Веллій, Алта.

ПАМЯТНИЙ ДЕНЬ ДЛЯ МІСЦЕВИХ УКРАЇНЦІВ.

День 26. грудня м.р. надовго залишиться в памяті місцевих українців. Того дня приїхав до нас з Дромгеллер о. Степан Чеховський, щоб відправити з нагоди Різдва Христового Службу Божу. З'їхалось чимале число людей, які з великою повагою вислухали Богослуження. І хоч багато з них вже поважні віком, то не забули своїх звичаїв, наших чудових коляд і церковних пісень та не відцуралися свого народу.

По Службі Божій місцеві парохіяни запросили о. С. Чеховського і гостей, які приїхали з Дромгеллер, на спільний обід, який відбувся в готелі, власниками якого є п-во Семенюки. Заля була гарно прибрана. В куточку ялинка, столи чисто застелені, а на них чого тільки не бракувало! Всього було подостатком. Всч. о. Чеховський відмовив молитву, поблагословив страви і всі посідали на свої місця. По середині стола зайняв місце о. Чеховський, місцевий римо-католицький парох о. Агори і п. Сорокопуд з Дромгеллер. Кілька хвилин панувала тиша, бо всі смакували куттю, голубці та ін., а опісля новоприбулі зачали "Бог Предвічний". За ними потягнули всі присутні. Дальше новоприбулі відспівали кілька стрілецьких пісень та улюблену повстанську пісню "Подай, дівчино, ручку на прощання."

Слово забрав римо-католицький парох, який представив важке положення українського народу. Він порівняв його до змагань Ірляндії та запевнив, що прийде час, коли українці здобудуть свою незалежність і в Україні засяє Слово Істини. За це присутні вшанували його відспіванням многоліття.

Після того йшли веселі розмови і взаємна виміна думок, роблено спільні пляни і спільні надії.

Зближався вечір. Гостям треба було вертатись до Дромгеллер, тому о. Чеховський забрав слово, в якім з'ясував значіння української церкви і заохочував батьків виховувати свою молодь в українському дусі, щоб не цуралась рідної мови, бо український нарід має свою високу культуру і має право засісти в колі вільних народів.

Потім переведено збірку, як допомогу для п. Мельника, який кінчить агрономічні студії в Америці.

Сходини закінчено українським і канадійським гимнами.

При кінці варто згадати, що українці в Біг Веллій майже всі займаються фарм
ерством. Завдяки своїй мозольній праці вони придбали гарний маєток, а своїх дітей виховують не тільки в національнім дусі, але всіми силами старавуться дати їм освіту, щоб згодом були гордощами для Канади.

Біг Веллій — невелика осеня, але тепер має двох ідейних студентів, які з часом повинні стати великими людьми. Перший — це п. Мельник, що студіює в університеті в Америці, а другий, Павло Мельнишин, завдяки своїм здібностям дістав губернанську стипендію на дальше поглиблювання свого знання в албертійському університеті в Едмонтоні. Обом їм бажаємо великих успіхів на полі науки і гордо нести добре імя української нації.

Присутній.

Січ, Ман.

† ЙОСИФА МАЙДАНЮК

3. січня ц.р. відпровадила греко-католицька громада Січ 72-літню парохіянку Йосифу Майданюк на місце вічного спочинку. Серед приготувань до Свят Різдва забрала смерть цю трудолюбиву громадянку, що залишила в смутку свого чоловіка Петра, 4 синів та 2 доньки.

Вдячні діти справили своїй матері гарний похорон. Впродовж 3 днів приходили сусіди, знайомі та ближчі і дальші кревні, щоб віддати покійній Йосифі останню прислугу. Покійна була для всіх доброю сусідою, примірною парохіянкою своєї церкви і ніколи не жалувала датку на церкву чи іншу добру ціль. Місцевий душпастир о. Заяць відправив похоронні Богослуження та в часі проповіді вказав присутнім на чесноти померші, особливо на привязання до своєї церкви та її жертвенність на добрі цілі.

З нагоди похорону матері син покійної Карло Майданюк зложив $5.00 на "Українські Вісті". **Присутній.**

YOUR GUARANTEE — SMITH'S Gold Seal — OF QUALITY
BABY CHICKS — TURKEY POULTS

Годуйте цього року курята Смита "Голд Сіл" доброї якости! Замовляйте такі роди — АЛБЕРТІЙСЬКІ ЦІНИ З 1950 КУРЯТ СМИТА "ГОЛД СІЛ".

За 100	Без визначеного полу	З визначеним полом
Р.О.П. Запліднені Білі Леггорис	$18.00	$36.00
Р.О.П. Запліднені Ню Гемпшаєрс	$19.00	$34.00
Апробовані Єхрещені Гемп.-Лег.	$17.00	$35.00

Визначення полу гарантоване 96 %

Широкогрудні Бронз Індичата СМИТА "Голд Сіл" доставляємо в марті — $90.00 за 100 штук.

SMITH'S CHICKERIES & Turkey Poult Hatchery
Phone 32844
10001-82 Avenue — Edmonton.

ПРОДАЖ ФАРМІВ, ДОМІВ І БИЗНЕСІВ
Запрошуємо приїжджаючих до Едмонтону або тут замешкалих, щоб нас відвідали й порадились у справі купна або продажі фармів, готелів, домів і т.п. АСЕКУРУЄМО. Обслужимо Вас якнайкраще.
NICK MELNYCHUK'S REAL ESTATE
10533-97 Street. — Edmonton, Alberta. — Phone 27216

Merron Chorney

OBITUARY

Від Редакції: В органі-місячнику студентів албертійського університету **"Stet"** (ч. 1. за січень ц.р.) появився незвичайно цікавий нарис Мирона Чорнія п. з. "Посмертна згадка". Дозволимо собі передрукувати на сторінках "У.В." цей нарис повністю в тій надії, що його прочитають з великою користю та вдоволенням ті наші читачі, що знають англійську мову. При цьому звертаємося з проханням до наших передплатників, які мають діти у шкільному віці, щоб звернули їм увагу на нарис М. Чорнія і дали їм його прочитати.

Old Man Stepanovitch sat in the sun on the "prispa" in front of his house. Occasional gusts of the spring wind played with strands of his fine white hair.

The mischievous spring breezes jested with the wispy smoke, making it puff out now from one end, now from the other, of the blue-black T-pipe chimney which surmounted the "gingerbread" house. The breezes came sweeping up the little hillock upon which the house very squarely stood, they brushed over the bright green blades of grass like fingers of a giant hand passing through a head of close-cropped hair, then rustled aimlessly through the seared straw of the faded brown "stricha" (thatch), like a grey mouse scampering excitedly through crackling bullrushes. Light whiffs of wind sped noisily amidst the newly budded leaves of the great poplar and shook the slender branches of the willows clustered near the house. The breezes scampered heedlessly about the grassy hillock startling the trees and the grass and the "stricha". Only the gingerbread house and Old Man Stepanovitch remained unperturbed.

The house stood as it had done every spring for forty years. Whitewashed and thatched, it fitted into the grassy hill as a yellow-crowned daisy fits into a green meadow. There it stood — a green door chaperoned by two green framed, fourpaned windows set in an expanse of white wall, its whiteness sparkling against the green background of trees, the weather-beaten, orange-brown "stricha" looking less drab when framed by the blue spring sky, the hard form of the T-pipe chimney momentarily outlined against the fleecy-softness of a white cloud, a wisp of blue-grey smoke curling aimlessly toward the heavens. There the house stood: beautiful — and practical. For all around the walls, from the ground up as high as a goose could reach, and higher than a chicken could peck, ran a broad coat of brown clay which could not be scarred as whitewash could by marauding barnyard fowl. Lower still, running right around the house as a protection against the scratching and burrowing of restless cats and dogs, was a low mound of earth — the "prispa".

Old Man Stepanovitch sat in the sun on the "prispa" in front of his house as he had done every fine spring day for the past five years. He had his curved pipe in his mouth; his cane lay beside him. He sat on the "prispa", toil-worn shoulders hunched over, white-crowned head nodding, eyes attentive in his tanned, care-lined face. In his scarred and calloused hands he held a well-worn book. His mighty moustache twitched as he read, moving his lips. Every fine spring day for five years now, ever since he had rented his land and stopped working, Old Man Stepanovitch had sat in the sun and read.

He loved to read. He had read the few books at his disposal over and over. Yet as a boy in the old country, he had been unable to read because he had never gone to school. "I didn't learn to read and write until after I was married," he used to say. "It was because a villager laughed when, after our marriage, I was unable to sign the church register, that I swore I would learn to read and write. Oh, how I studied at nights! But it was worth it." When the dam of illiteracy had been broken, the old man's pursuit of knowledge flowed unbounded. Whenever he had time, he read. But whereas formerly he had been able to read only during spare moments, he could now sit in the sun on the "prispa" and read all day.

And when people marvelled at his accomplishments, Old Man Stepanovitch would say, "Scho ya! looch-e spomyanit Shevchenka — What of me! Better to speak of Shevchenko, Ukraine's greatest poet. Here was a man! He was a serf, a slave until he was twenty four. An orphan, whose mother died while he was but an infant and whose father had felt the whips of the lord's men. A man who spent twelve of his forty-seven years in prisons and in Siberia. Yet this man made himself one of the greatest poets of the Slavonic world!"

The old man would bow his head and silently trace meaningless figures in the dust with the end of his cane. Then suddenly he would raise his head. "But how many of our children know of Shevchenko? How many know of the people he stood for? How many know the people he speaks of? We have come to a country where we have at last found homes and freedom — and our children are forgetting their ancestors who fought and worked for centuries to keep their little pieces of land. They forget that we have a history and a culture. They forget that our broad steppes were the barriers between the hordes of the east and the civilization of western Europe. This country gave us land and homes — we will die without giving it anything."

The old man would ponder in such a vein for days, and always he would eventually turn to his wife and say, "Mary, I'm glad our son is not ashamed of his people."

"John is a good son," Mary would say. Her eyes would grow sad. "But it has been a long time since we have seen him."

"Toronto is far, Mary, and lawyers are always so busy. Give him time. He'll come. Besides, he has a family of his own to look after now. The baby must be quite a lad by now. Oh, if our grandson were only here! I could tell him such stories." Always, their conversation about their son ended with the old man saying, "Oh, if our grandson were here!"

The children walking past from school often saw Old Man Stepanovitch sitting on the "prispa". Sometimes they stopped to talk to him. Then the old man would give them candy (he always had candy for the children), and he would tell them stories.

Oh, the "kazkih" (stories) the old man knew! He would tell them "kazkih" that none of them had ever heard before — all about "Lys Mikita" (Mikita, the fox) who always outwitted Brisko, the dog. And the story of the cat and the rooster who decided to live together, and how the wily fox kidnapped the rooster, and then how the cat took his fiddle, a mallet, and an embroidered knapsack and went to rescue his friend. Oh, the old man could tell "kazkih"! But the children could not often stay to hear him. Reluctantly they passed by the gate, hurrying, because their parents had ordered them to "come straight home after school." And the old man, watching his youthful friends hurrying by, would shake his head and say, "Oh, if my grandson were here! I could talk to him all day long."

And thus Old Man Stepanovitch would sit on the "prispa" and read, and think, and dream. As the sun rose high in the sky and moved across the heavens, so the old man would move along the side of the house till in the evening he reached the west wall where he would sit, watching the sun go down. Sometimes he would sit just watching the sun, and sometimes he would sing.

Old Man Stepanovitch loved to sing. When one of his musical moods came upon him, he was transformed. He would throw back his hunched shoulders. He would raise his hoary head and throw out his barrel chest. Then his rich, powerful tenor would flow out on the evening air, and neighbours' chidren two or three miles away would run into their houses calling, "Mother, Old Man Stepanovitch is singing tonight." And all the neighbours agreed that the old man had a splendid voice.

"Ah, you should have heard me when I was young!" the old man would say. "If you had heard the men's choir in our village! We couldn't sing in the village hall for fear the walls would come down. So on Sunday evenings we would gather outside to sing. They used to hear us at Snyatin, six miles away."

The old man would pause for a moment. "Young people don't sing as we used to. Oh, they have good voices. But they sing songs that will never last, songs that come and go like the months of the year. Ours were the songs of a people. You need more than a good voice to sing a song. You have to have it in here," he would say, tapping his breast. "You have to sing from the heart."

Sometimes the old man would grow sad. "The young people don't sing our songs any more," he would say. "Our songs that tell the history of a people. Songs which are as beautiful as the Ukraine, as impressive as the steppes, as glorious as the Cossacks, and as sad as the lonely maidens they speak of. Songs which the "Kobzars" (the bards) sang for hundreds of years — and they are being forgotten." And neighbours often heard his sigh, "If only my grandson were here! How I would like to teach him our songs!"

There were three songs which Old Man Stepanovitch sang with more feeling than any others. When he was happy, he would sing, "Oy Pid Hayem Hayem" — a song about young people dancing in the orchard. The powerful tenor voice would flippantly cast the jolly notes into the air to dance and frolic among the hills until worn and exhausted they faded into silence. Then the faces of those who heard him brightened and even the sunset seemed to be cheerier.

But when the old man felt thoughtful and melancholy, the neighbours heard another song. Then the words of Shevchenko, set to music, drifted over the evening air, to tell of the Dnieper roaring and moaning, of elm trees creaking in the wind, and of a moon which appeared and disappeared between ominous clouds like a boat that rises and falls on the waves of a stormy sea.

But it was when Old Man Stepanovitch was sad that his song was most moving. It was not often that people heard it, for the old man was seldom sad. But when he was, the words of the ballad of "Stenka Razin" would float hauntingly through the air. The slow, moving words seemed to wander among the hills, sad and lonely, far from their native land, telling of the Cossack Stenka Razin and his painted galleys boldly sweeping up the Volga. The haunting notes seemed to echo mournfully along the winding valleys, sobbing out their story of the Persian princess who was thrown overboard by Razin to prevent dissension among the Cossacks. And when the last note died out, the neighbours would look at each other and say, "The Old Man will not sleep easily tonight."

One night Old Man Stepanovitch sat in the "prispa" on the west side of the house. His shoulders were thrown back, his head was erect. His rich voice reached for the succeedingly higher notes of "Oy Pid Hayem, Hayem." Alex Harasim, bringing in a pail of water for his wife, said, "Old Man Stepanovitch sounds happier tonight than I've ever heard him. I wonder what he's so happy about?"

"Haven't you heard?" his wife replied. "His son is coming to visit him with his family. He's expecting him tomorrow."

"It's about time!" muttered Alex. "The Old Man worked for years to put John through the University and the boy hasn't come to see his father even once in nine years."

But Old Man Stepanovitch, lying helpless in his bed, found his thoughts going from his son to his daughter-in-law and always stopping with his grandson. What fun he and the boy would have together! He was eight years old now — old enough to be interested in "kazkih" and tales of the Cossacks and little songs. They might even stay two months! Then he and the boy would get to be real friends — and afterwards, wouldn't they just give the mailman something to do! All night he tossed about in his bed. The next day he wandered about restlessly until a car drove into the yard. Excited, he and his wife ran to meet it.

The son, the daughter-in-law, the grandson stepped out of the car. The greetings were those of people long parted — a mixture of joy and tears, sobs and laughter, happiness and anxiety.

"Ah, children," said the old man, "it's so good to see you again after all these years." They shook hands and kissed, then embraced and kissed again.

The little boy stood by, bewildered. The old man turned toward him, arms outstretched, "Vnoochko moya! Chodih do Dida sinkoo! (My little grandson! Come to your grandfather, my boy!)" There were tears in the old man's eyes.

The boy did not move.

"Ne vstydaysya sinoo! Chodih do Dida! (Do not be shy, son! Come to grandpa!)"

The boy stood motionless.

Old Man Stepanovitch heard his son's voice, hesitant and confused. "Father, John cannot speak the language. We thought it would be best for him . . ."

The old man stood dazed. Slowly he bent down, picked up the boy in his arms, and held him close. For some time he did not speak. Then his eyes brightened and he asked anxiously, "You'll be staying a while — a month, two maybe."

"No, father," the son's wife answered. "We can stay only for a week. John has to be back for a convention in three weeks' time — and we promised some friends we'd stop in on the way home."

"Yes. Yes." The very wrinkles seemed to deepen in the old man's face. He sighed, and his voice was gentle, "Come, let us go into the house."

"Yes," echoed his wife, "let us go in."

No one heard Old Man Stepanovitch sing all that week. But the next Monday, just as the sun balanced on the evening horizon, the neighbours heard his last song. It was the ballad of Stenka Razin echoing among the hills more sadly and more mournfully than they had ever heard it before. And as the song reached them, some of them felt the wind freshen, and looked into the west to see a host of clouds, brilliantly colored by the setting sun, racing toward them across the deep blue of the sky like Stenka Razin's painted galleys. The wind grew stronger and stronger, and some men thought the Old Man's song died out as the cries of the Persian Princess might have done when Razin threw her into the Volga.

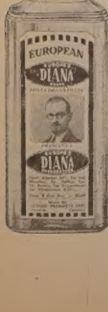

ВСІ ЕВРОПЕЙЦІ ЗНАЮТЬ ПРО ЕВРОПЕЙСЬКІ
DIANA DROPS — ДІАНА КАПЛІ
Чому страдати на застуду, кашель, катар носа, задуху, астму, бронхіт, біль та застуду грудей, біль горла, біль ясень, на тяжкий віддих, біль в ухах, біль зубів і ясніа. Та дуже помічні на полоскання горла. Уживайте европейські Каплі ДІАНА. Брати пару каплів на цукор або трошка горячої води пару разів денно, щоб звільнити себе від згаданих недуг. Ці Каплі ДІАНА є і повинні находитись в кожній хаті, як зимою так і літом, бо вони є дуже вартними. Ціна фляшки є $1.00, по всіх аптиках в Канаді. Коли аптикар їх не має на складі, кажіть хай Вам їх дістане. Каплі ДІАНА є одинокі в Канаді.

Андрій Чайковський.

НА УХОДАХ

ІСТОРИЧНЕ ОПОВІДАННЯ

(Продовження)

Тарас отямився в сирівцях. Заволокли його над берег ріки, розпутали ноги, висадили на коня і знову прив'язали. Так його перевезли на той бік і скоком пігнали в далекий світ..

— За цього джавра візьмемо гарні гроші, — говорили татари між собою. — виплатилося нам кілька днів пересидіти в траві. Чоловік здоровий мов дубок, багато видержить та ще й гарний на виду.

— Тільки треба берегтися, щоб його не скалічити, бо зараз би ціна йому впала.

На велику вдивовижу їм заговорив до них Тарас по татарськи:

— Як вам йде про гроші, то завертайтеся зі мною зараз в нашу оселю, я вам удвоє стільки виплачу, скільки зажадаєте.

— Егеж! Ти і балакати по нашому знаєш? Це також свою ціну має. Та ми тебе не послухаємо, бо тобі не віримо. Замість окупу, ми пішли б на шнурок, а може б і кіньми нас розірвати наказали. Ті твої поселенці в Тарасівці, то самі чорти..

Один татарин почав до Тараса пильно придивлятися...

— Знаєте, кого ми веземо? Я його добре пізнав. Це отаман Тарасівки, того клятого війська, що не дає нам через річку переправитися. За нього дістанемо стільки золота, скільки він сам важити буде.

Тарасові було це не всмак, що його пізнали.

— Ти у цьому певен? — спитав другий татарин. — Коли б показалося, що це не правда, то мурза не дасть нам нічого, та ще й покарає за обман.

— Присягну на Коран, що це правда. **Ємін едерім Біллагі** (присягаю Найвищому). В останньому нашому наскоку він відрубав руку нашому агові, а потім один з наших ударив його ломакою по голові. Я гадав, що він уже пішов до чорта, та він, на наше велике щастя, видужав і нам у руки попався. То ж то зрадіє перекопський мурза, як такого гостинця йому привеземо!

— Даю вам лицарське слово, що коли мені волю повернете, то вам волос з голови не спаде, а золото вам виплатять.

— Не віримо. А врешті, ти сам стільки не даси, скільки стільки не даш, скільки ми за тебе візьмемо, бо ти не знаєш, скільки ми за тебе візьмемо, бо ти не знаєш, скільки цекінів визначено за тебе живого.

— Так чого мене мучити? Розв'яжіть мені руки. Я ж з-поміж вас не втечу. Зараз розв'яжіть! А то кажу вам, прийде такий час, що навколішках проситимете в мене ласки і вибачення, я вас кіньми розірвати накажу.

Татари почали сміятися, а за той час Тарас став придивлятися до сирівців на руках. Рванув руки, що аж кості затріщали і сирівець прорвався.

Татари не могли з дива вийти від його сили. В першій хвилині прийшло Тарасові на думку завернути коня і втекти, та нагадав собі, що в нього немає ніякої зброї, та ще певно татари впіймають його знову на аркан.

— Ти, цапина бородо, не дуже то і смійся, бо сам ти бачив, чого варта твої дурні сирівці для мене. А я тепер кажу вам, що як лише приведете мене перед мурзу, то я зараз перейду на татарську віру, а то й мурзою або пашою стану. А тоді від одного кивка мого пальця позлітають ваші дурні лоби... Тепер тобі розумно?

Розбишаки збентежилися. Про того отамана то і в Стамбулі знають. Кожний мурза, кожний турецький паша вважати собі буде за честь післати такого гостинця великому везирові і за це взяти великі гроші. З другого боку, вони тямили, що з таких потурчених джаврів великі люди виходять.

Тепер Тарас нагадав собі свої колючі очі, про які йому Трохим згадував — хотів тепер на татарах покористуватися цим.

— Та ти нам не пробуй утікати — сказав один.

Тарас зиркнув на нього, подивився йому грізно у вічі і довго не спускав зору.

— Мовчи, псе, ти не варт того, щоб я з таким стервом, як ти балакав...

Відповіді не було. Розбишаки не сміли на нього дивитися, — наче яскраве сонце їм у вічі світило.

І вони гнали, щосили. Аж надвечір пристали, розв'язали бранцеві ноги і пустили коней пасти. Тарас роздивлявся на всі боки: нічого, — хіба безкрайїй степ. Він нагадав собі любу Тарасівку, і такий огорнув його жаль за втраченем раєм, що сливе не заплакав. Молився стиха, і від цього йому полегшало. Нагадав собі свою рідню, маму стареньку, а мамина молитва із дня моря визволяє. Вона, всі вони певно за нього моляться, і він не пропаде. Татари почали вечеряти і подали Тарасові шматок конятини. Він узяв м'ясо в руки, понюхав і з усієї сили шпурнув ним найближчому татаринові в голову.

— Що мені даєш? Дай це такому самому псові, як і ти.

Ця рішучість і безбоязкість ще більше збентежила розбишак. Замість розсердитись, татарин почав виправдуватися:

— У нас іншої їди немає.

— Убий дику козу і спечи мені, бо я голодний і далі не піду. А вже мурза тобі подякує, як мене голодом заморищ!

Але коза так зараз не з'явилась, і не було до чого стріляти...

— Сідлайте коней, — наказував Тарас, — зараз їдемо далі...

Татари його послухали. Тарас сів на коня, та як татарин хотів йому пов'язати ноги попід кінський живіт, Тарас копнув його чоботом у зуби з усієї сили, і татарин заточився. "от клятий джавр" — думали собі татари — "ми його піймали, а він нам наказує."

І жаден не посмів йому у вічі поглянути.

— "Які в нього страшні очі! Як подивиться, то наче б вогнем пече!"

— Він, певно, з шейтаном знається, — казав один татарин товаришеві набоці, — як він наших мотлошив, і по голові дістав, і не околів.

— А тепер розірвав сирівці мов нитку...

Бистре вухо Тараса зачуло цю мову.

Саме заколисалася трава, надбігло стадо наляканих кіз.

— Давай лука і стрілу! — наказував Тарас.

І цього татарин послухав. Тарас, сидячи на коні, прицілився і випустив стрілу. Цап, що біг напереді, простягся. Тарас нап'яв лука вдруге і поцілив задню козу. І зараз потім передав лук татаринові. Розбишаки не могли начудуватися такому мистецькому стрілові.

— Тут заночуємо, — наказав Тарас.,— Розвести зараз вогонь, справити кози і спекти м'ясо для мене, решту можете собі взяти...

Тарас, кажучи це, прошибав татарина очима, а вони аж вертілися, наче їх справді пекло.

Палахкотів вогонь, пеклося м'ясо. Тарас поклався біля багаття. Він був певний, що тепер запанував над тими дикунами... І прийшло йому на думку, чи не можна б уночі, коли татари позасипляють, захопити коня і майнути в степ? Та ба! Степ розлогий, дороги не знає. По дорозі може стрінути яких інших розбишак, а ті будуть відпорніші на його зір. А можуть у степу і вовки налетіти, і що ж тоді він зробить без зброї на охлялому коні? Не було виглядів, бо можна ще в степу заблудити і пропасти від голодової смерти... Треба ждати догіднішої хвилини. Тарас помолився і зараз заснув кріпким сном...

Над ранком збудили його татари. І знову їхали розлогим одноманітним степом.

А далі почали стрічати татарські табуни коней і їх півдиких чабанів. Вони цікаво придивлялися до джавра, і дивувалися, чому його ведуть незв'язаним. Справді не знати було, хто кого веде?

На погоню і поміч з оселі Тарас утратив усю надію.

Нарешті на обрію показались мінарети перекопських джамій.

— Це вже Перекоп?

— Еге! Ти його не знаєш? Там сидить мурза Менглі, до нього ми тебе ведемо.

— Ви мене, чи я вас? — сказав Тарас згірдно і подивився знову в вічі розбишаці... — Добре, що вже кінець, що я не буду дивитися на ваші дурні пики... А хто ваш мурза: лицар, чи такий самий пес, як і вя?

—Наш мурза великий лицар. Сам побачиш...

— Лицаря пізнають у боротьбі, а не на подушках. Та що тобі цапина бородо, про це говорити?

Розбишаки і це стерпіли. Ніхто не перечив.

Коли в'їхали в Перекоп, Тарас роздивлявся на всі боки, щоб запам'ятати собі добре дорогу.

Нарешті привели його перед мурзу. Він сидів на подушці, підобгавши під себе ноги.

— Це отаман тої клятої Тарасівки, що нам не дає спокою, — говорив один з розбишак, низько кланяючись. — Ми впіймали його на аркан у степу і до вашої милости привели. На нього живого накладена нагорода...

— Спитай його, як називається, — сказав мурза до свого перекладача.

— Я називаюся Тарас Партиченко, з Канева, — сказав по- татарськи і схрестив руки на грудях.

— Ти був на Татарщині, що знаєш нашу мову?

(Далі буде)

СВІТОВІ НОВИНКИ

Сонома, Каліфорнія: В 63. році життя помер на фармі в Каліфорнії на удар серця американський ген. Генрі Арнольд, командант повітряних сил у часі минулої війни, що своїм становищем значно причинився до розбудови американської авіяції та її впливу на перемогу над Німеччиною.

Вашінгтон: Державний секретар Дін Ачесон виявив, що ЗДАмерики підтримують становище Великої Британії у справі постачання зброї арабським країнам, бо арабський світ є важливий для західних держав у їхній боротьбі з комунізмом.

Філядельфія: Бельгійський політик Анрі Спаак, промовляючи до студентів Пенсильвенійського університету, гостро скритикував Англію за її ролю супроти европейських країн у повоєнному часі. Він закинув їй, що завжди хоче грати ролю судді в різних европейських непорозуміннях і домагався, щоб Англія включила себе в Европу і рятувала себе й Европу від загибелі.

Бонн, Німеччина: Уряд західно-німецької республіки приготовляє цілу низку торговельних умов з країнами Південної Америки, передбачуючи німецький вивіз до тих країн на суму 276 міліонів долярів шляхом товарової виміни.

Лондон: За повідомленнями міністерства военно морських сил Великої Британії, в часі затоплення підводного човна "Трикулент," що зударилося зі шведським танкером 12. 1. ц. р., згинуло 69 людей, в тому 64 моряки пішли на дно моря разом з човном, а 5 летунів згинуло при рятунковій акції внаслідок катастрофи літака.

Коломбо, Цейлон: На конференції представників британської спілки народів, яка відбувалася на острові Цейлоні, всі представники признали потребу визнання теперішніх комуністичних володарів Китаю і навязання з комуністичним урядом Мао Це Тунга дипльоматичних звязків.

Білгород: Югославський суд у місті Скопле засудив 5 альбанських і 5 югославських комуністів за шпигунство на користь Комінформу. Один альбанець засуджений на кару смерти, інші оскаржені на тюрму від 5 до 20 років.

Вашінгтон: Верховний суд більшістю голосів 4 проти 3 вирішив, що генеральний прокуратор може депортувати чужинців, засуджених за злочин, хочби вони навіть були натуралізованими американськими громадянами.

Мадрид: Добре поінформовані чинники повідомили, що висланники ген. Франка ведуть рівночасно в Парижі та в Каїро переговори з советськими дипльоматами у справі торговельних умов на багато міліонів долярів.

Варшава: Польський комуністичний уряд вирішив видати всім гірникам т. зв. "гірничі карти" та спеціяльні гірничі вбрання, що повинно влегшити політичним комісарам більшу контролю над видайністю праці робітників у копальнях вугілля.

Бостон: На урочистій інсталяції мейора міста Бостону, Джана В. Гайнеса, брав участь український хор "Кобзар" під дириґентурою п. Желехівського. Виступ українського хору, який відспівав дві українські пісні, численна публіка, серед якої були представники держави, провінції і міста, нагородила рясними оплесками.

Тегеран: Після девятьох місяців неприявности советський амбасадор Іван Саджіков 16. 1. ц. р. знову вернувся до столиці Ірану. Його привітали місцеві советські громадяни та представники советських сателітів.

Ню Йорк: Світовий жидівський конгрес, що недавно відбувся в Ню Йорку, прийняв постанову, в якій домагається, щоб німці визнали офіційно свою моральну і політичну вину за винищування жидівського народу.

ПРОДАДУТЬ 70,000 АКРІВ ШКІЛЬНОЇ ЗЕМЛІ В АЛБЕРТІ

Уряд Алберти позволив продати на ліцитації 70,000 акрів шкільних земель. Землі положені на північ від лінії, яка перетинає провінцію коло Ледук і сягають по Атабаску на півночі. Ліцитація пічнеться коло 15. лютого.

Все Потрібне для Будови
По Умірковані Ціні — Дістаньте в Своїм
СКЛАДІ БУДІВЕЛЬНОГО МАТЕРІЯЛУ
NORWOOD LUMBER COMPANY
Office EDMONTON Yard and Factory
11283-86 Street—Phone 73099 8201-114 Avenue—Phone 71659
Р. ФІРМАНЮК, властитель.

УКРАЇНСЬКА АПТИКА В АЛБЕРТІ ДЛЯ ВАШОЇ УСЛУГИ!

Виповняємо Лікарські Рецепти з найбільшою увагою і по умірковаіній ціні.

В цій найстаршій аптиці в Алберті знайдете повний склад Аптичних Препаратів, Патентовані Медицини й Ветеринарські ліки.

Полагоджуємо лікарські рецепти поштою.

Василь Середа, B.Sc. Степан Середа, PHм.B.

The WESTERN PHARMACY

10310-101 St., Edmonton, Alta.

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ В АЛБЕРТІ

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, удавайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів з міста чи з фарми, до:

PARK MEMORIAL FUNERAL DIRECTORS

9709-111 Ave., Edmonton, Phone 22331 — Lamont, Alta., Phone 53 — Vegreville, Alta., Phone 11

В. М. СМОЛИК, управитель.

НА БУДОВУ ДОМУ

І ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ" ЗЛОЖИЛИ:

Патришія, Алта. З хрестин Катерини, доньки п-ва Марії і Степана Євчуків 11.00
Ту Гилс, Алта. З похорону бл. п. Марії Гриців 10.00
Ванкувер, Б.К. З несподіванки для Вир. о. Б. Слободи, ЧСВВ 10.00
Едмонтон, Алта. Ол. Жарський 5.00
Клейн Лейк, Алта. На вечірці з приводу народження сина п-ва Стефанії і Стефана Паліїчуків 3.30
Торонто, Онт. Мих. Тракало 2.50
Ст. Майкел, Алта. Василь Борис 2.00
Принс Алберт, Саск. Всч. о. Володимир Івашко 2.00
Едмонтон, Алта. Єва Вавринчук 1.50
Ванкувер, Б.К. А. Дяків 1.50
Ронстон, Саск. Юрій Шевага 1.00
Ванкувер, Б.К. Мих. Костишин 1.00
Іннісфрі, Алта. Юрій Франко 1.00
Інвермей, Саск. М. Орловський 1.00
Етелберт, Ман. Мих. Регалюк 0.50
Едмонтон, Алта. Антін Павлик 0.50
Стар, Алта. Мих. Мальований 0.50
Портедж ля Прері, Ман. М. Дж. Фірман 0.50

В цьому числі подано	$54.80
В ч. 4. "У.В." виказано	$2,803.07
Разом	$2,857.87

Всім жертводавцям сердечно дякуємо і просимо наших Читачів і Прихильників памятати далі про наш часопис і збирати при кожній нагоді жертви на будову власного дому "У.В.". До проголошеного нами ювілейного дару в сумі **10,000** долярів бракує ще **7,142.13 долярів.**

Залізнича знижка на Конґрес

Делегати та гості на III. Конгрес Українців Канади можуть одержати залізничу знижку на СПР або СНР. Щоб цю знижку одержати, треба купити залізничий квиток тільки в одну сторону до Вінніпегу та заплатити за цей квиток повну ціну. При купуванні квитка треба домагатися від агента відповідного Цертифікату. Агенти будуть про це своєчасно повідомлені. Цертифікати ці треба мати з собою на Конгресі. На основі цертифікату можна буде одержати на поворотну дорогу квиток за половину нормальної ціни. Отже знижка виносить ½ квитка в поворотній дорозі.

Щоб одержати знижку, треба купити квиток на 3 дні перед Конгресом, бо тільки тоді можна буде одержати на стації згаданий цертифікат. **Цей 3-денний протяг часу є продовжений для людей зі Східної Канади. Вони можуть купувати квитки на залізницю від 2. до 8. лютого і вертатися до своїх місць до 13. лютого.**

Комітет Українців Канади.

Оголошення

Фармері! Коли не маєте грошей, щоб купити нову машинерію, купуйте вживану. Вживаною можна робити так, як новою, і то за малі гроші. 25 років у цім бизнесі. Посилаю машини по цілій Канаді. Пишіть, що вам треба, і залучіть це оголошення.

K. URUSKI
Melfort — Sask.

ЗІ СТАРОГО СОВЕТСЬКОГО ГУМОРУ

При військовій поборовій комісії питають одного новобранця, що йому бракує. Новобранець відповідає: Я глухий, нічого не чую. На це лікар: Це нічого не шкодить. Тов. Калінін ще більше глухий і є президентом СССР.

Другий новобранець страшно гикається. Лікар каже: Тов. Риков ще більше гикається і є головою ради комісарів СССР.

Третій новобранець вже тільки бурмоче під носом: Як так, то мені нічого не бракує. Бо як скажу, що я скінчений дурень, то ви, тов. доктор, скажете, що Ворошилов ще більший дурень, і є міністром війни.

Шукаю

Івана Стельма, Петра Климка і Анну Мончак з села Млини, пов. Яворів, що ще раніше виїхали до Канади. Вістку прошу слати на адресу:

PASIA MALANTSCHAK
c/o Mrs. Sam Brown, Blackie, Alta.

= ★ =

Петра Прокопова, який виїхав до Канади з Байройту, Німеччина. Повідомлення прошу слати на адресу:

A. J. FENYN
Woodlands Hostel, G. R. 20
Chorley Lanc's, England.

MARGENE

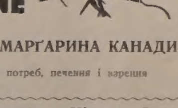

НАЙКРАЩА МАРҐАРИНА КАНАДИ

для столових потреб, печення і варення

Поживна — Дешева — Ніжного Запаху

Ще сьогодні питайте за нею у своїй крамниці.

Product of Canada Packers

З Народнього Дому в Едмонтоні

Подаємо до відома, що в суботу, 4. лютого, в год. 8.30 веч. відбудеться танець молоді, який устрює УКЮ.

В неділю 5. лютого, в год. 8.00 веч. — звукові фільми. Просимо численно прибути на згадані підприємства.

Управа Нар. Дому в Едмонтоні.

= ★ =

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ НАРОДНЬОГО ДОМУ В ЕДМОНТОНІ

Річні Загальні Збори Народнього Дому в Едмонтоні відбулися при великій участі членів у неділю 29. 1. ц. р. По вислуханні звітів з діяльности за минулий рік і признанні абсолюторії Виділові вибрано нову Управу Товариства, яку очолюють. Осип Прийма — голова, д-р Мих. Росляк — заст. голови, Василь Процьків — рек. секретар, Орест Жарський — фінансовий секретар, Мих. Василишин — касієр.

Докладне звідомлення подамо в черговому числі "У. В."

БОРИКАЛАСЯ 45 МІНУТ З ЛЬОДОМ У РІЦІ

В Едмонтоні, 19-літня Ганна Фінстад пустилася йти на другий бік ріки Саскачеван. Відійшла кільканадцять кроків від берега і впала по пояс у полонку. Далі не йшла і постановила вертатися до берега. Видрапалася на лід, а він заломився під нею, раз, другий і десятий. По 45 мінуах зусиль добилася до берега, ціла мокра й обмерзла льодом. На дворі було темно і 20 ступнів нижче зера. На березі скинула ковт і пустилася йти до недалекої фармерської хати. Але вже сил їй не стало і вона впала на сніг. На фармі почули її благальний крик і принесли її до хати, а звідтам відвезли до шпиталю. Молода жінка (одружена два місяці тому) відморозила ноги, руки й лице. Лікарі дивуються, що вона приходить до здоровя по такій несамовитій пригоді.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВИСЛАЛИ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ"?

Office Tel. WA 7190 & WA 8183. Res. Tel. LL 5011

І. Ю. РОБОРЕЦЬКИЙ, LL.B.

Адвокат, Повновласник і Нотар. Заступає у всіх судових справах.

J. G. ROBERTS, LL.B.

302 Temple Building — Bay & Richmond Streets — Toronto, Ont.

Вечері, від 7. до 8. год., за винятком середи й суботи, призначені на спеціяльні розмови.

ROMANICK & ROMANICK

Адвокати, Повновласники і Нотарі

Заступають у справах карних і цивільних, судових і позасудових.

МИКИТА РОМАНЮК, 511 Temple Bldg. TORONTO, ONT. Телефон Elgin 2585

МИРОСЛАВ РОМАНЮК, 303 Canada Bldg. WINDSOR, ONT. Телефон 3-4741

Петро Старко — Йосиф Старко

ОКУЛІСТИ - ОПТОМЕТРИСТИ

230 Tegler Building, Edmonton, Telephone 21248

Екзамінують очі — Припасовують окуляри.

Левко Г. Фарина

ОКУЛІСТ — ОПТОМЕТРИСТ

202 Union Building, Edmonton, Alberta. Phone 28631

Екзамінує очі — Припасовує окуляри

СТЕФАН А. КОЗАК

Окуліст — Оптометрист

1765 Hamilton Street, Phone 4347, Regina, Sask.

Екзамінує Очі — Припасовує Окуляри

СЛАБКІ, ЗМУЧЕНІ, НЕРВОВІ НЕБАДЬОРІ ЖІНКИ Й МУЖЧИНИ

Наберіться нової сили, енергії і вітальности

Попращайтесь з почуттям слабощів, депресії і нервозности, спричиненими свіжими й повними енергії і так порідкою, слабою кровю. Вставайте рано чувайтеся до пізної ночі. Вживайте Острекс, що має в собі залізо, вітаміни B1, кальцій, фосфор, складники, які оживляють кров і зміцняють тіло. Острекс мало коштує, але оживляє цілу систему і збільшує апетит. Нова пачка для початкуючих 60с. Ще нині спробуйте Острекс Тоник таблетки і зачнете життя наново. У всіх аптиках.

Відновіть Свою Передплату!

Увага, Калмар і околиця!

В середу вечором 1. лютого відбудеться в міській залі концерт Українського Радіового Мужеського Хору під диригентурою проф. Льва Туркевича. Початок в годині 8 вечером.

Комітет Української Радіо-програми в Едмонтоні.

DR. C. J. MADILL
D.D.S. L.D.S.

420 Tegler Bldg., Edmonton.

Office Phone: 24644; Res.: 27363

Години від 10 рано до 4 попол.

Д-р Іван Пасіка

дентист.

Відчинив і провадить свою канцелярію в RADWAY, ALBERTA.

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!

Екзамінуємо очі що суботи в Вегревил, під адресою

Peter Starko

Окуліст — Оптометрист

Legion Hall, Ste. 3, Vegreville

Едмонтонський офіс під адресою 230 Tegler Bldg., Edmonton.

АЛБЕРТІЙСЬКА ДЕНТИСТИЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ

Churchill Bldg., Edmonton

9964 Jasper Ave. — Suite 31.

Телефон 25649

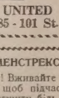

Гарантована і скора робота по ціні, яка є дуже умірковача. Принимаємо замовлення поштою. Ми продаємо і міняємо годинники, фото-камери, перстені і т. д.

UNITED EXCHANGE

10285 - 101 St. Edmonton, Alta.

"МЕНСТРЕКС" ДЛЯ ЖІНОК

Пані! Вживайте повного "Менстрексу," щоб підчас місячних періодів полегшити біль, страждання і нервове напруження. Пані, замовте правдивий "Менстрекс" сьогодні! $5.00. Висилаємо оплаченою летунською поштою.

GOLDEN DRUGS LTD., Winnipeg, Man.

УВАГА! УВАГА!

Коли хочете продати, купити чи заміняти фарми, готелі, бльоки, пул руми, штори чи гереджі, зайдіть до:

PARKDALE REAL ESTATE

8945 - 118 Ave., — Edmonton, Alta.

Телефон: 75566.

Роман Максимюк, властитель.

Заходами Українського Католицького Жіночого Товариства "Добра Воля"

відбудеться в суботу 4. лютого, о год. 9.30 перед полуднем

РОЗПРОДАЖ

(RUMMAGE SALE)

в залі Соціяльного Кредиту в Едмонтоні, під адресою:

SOCIAL CREDIT HALL — 9974 Jasper Ave. — EDMONTON

Коштує одного доляра, або ані цента

Пощо терпіти на болі ревматизму, крижей, рук, ніг, плечей, карку, корчі в ногах, ломбего, застуду горла або грудей, як GREEN OINTMENT масть усуває їх. Це є знаменитий лік і ми гарантуємо його. Як не поможе — то звернемо Вам Вашого доляра, отже питайте за GREEN OINTMENT мастею у свого аптикаря або сторника в Вашім містечку. Не забудьте. А як в них нема — то пишіть до нас. Ціна слоїка $1.10 з пересилкою. Потребуємо сторників до розпродажі. Пишіть на адресу:

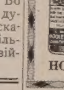

HOOLEY PRODUCTS, N. — 10330 - 115 St. Edmonton, Alta.

Michael Andruchow

PHYSIO THERAPIST

Фізіо-Терапічні обходження поможуть або цілком вилічуть слідуючі недуги: Артрайтис, Нервовість, Сіатику, Ломбего, Параліж, Нюрайтис, Затерпнення і багато інших хронічних недомагань. — Також спеціялізуємо в Колоник Терапії і зниженню надмірної ваги.

307 UNION BLDG. — 10023 - 102 Ave., EDMONTON, ALTA. Phone 27923

БУДУЄМО

Доми, церкви, народні доми та всякі інші будинки. — Рисуємо пляни під усякі будови, переводимо електричні інсталяції, продаємо електричне знаряддя. — Пишіть або телефонуйте:

DOROSH ELECTRIC & DRAFTING

9226 - 111 Avenue — Phone 75134 — Edmonton, Alberta

Телефонуйте 27897 за вільною доставою екстрактів,

КОРІННИХ ПРИПРАВ, ЛІКАРСТВ І КОСМЕТИКІВ ВОТКІНСА.

WATKINS QUALITY PRODUCTS

10586 - 101 Street — Edmonton, Alberta

Hudson's Bay Company.

INCORPORATED 2nd MAY, 1670

ПРИЯЗНИЙ СКЛЕП ДЛЯ ОЩАДНИХ ЛЮДЕЙ В ЕДМОНТОНІ

АДВОКАТИ

Петро Грещук, B.A., LL.B.

АДВОКАТ І НОТАР

перепровадлює справи цивільні й кримінальні у всіх судах.

719 McLeod Bldg., Edmonton.

Тел. офісу 24947. Тел. дому 71435

J. E. BASARAB, K.C.

АДВОКАТ І НОТАР

Полагоджує всякі справи.

41 Gariepy Block, Edmonton. Телефон 21642

P.A. Miskew, M.A., LL.B.

АДВОКАТ І НОТАР

веде свою канцелярію в спілці з SHORT & CROSS

2nd Floor Bank of Nova Scotia Bldg. Edmonton, Alta. Telephone 21151

Harvie & Yanda

Адвокати й Нотарі

202 Bank of Toronto, Edmonton

Можете писати до нас по українськи

JOSEPH M. LAZARENKO,
LL.B.

Адвокат, Соліцитатор і Нотар.

441 Seymour St., Ph: Tatlow 5039

Residence: 1625 Nanaimo Street, Vancouver, B.C.

MICHAEL H. PONICH

LL.B., K.C., M.L.A.

Веде адвокатську канцелярію у ВЕГРЕВИЛ — понеділок, вівторок, субота

ТУГИЛС — середа, четвер, пятниця

Two Hills, Alta. — Box 88. Телефон 4.

ЮРІЙ ШКВАРОК

Адвокат і Нотар

полагоджує всякі справи

9948 - 88 Ave., — Edmonton

Т. Р. БІГОРА, Б.А.

УКРАЇНСЬКИЙ АДВОКАТ І НОТАР

заступає в справах цивільних, карних і маєткових. Його офіс над Bank of Toronto, 31A Queen St. St. Catharines, Ont.

Off. Phone 2-8341 Res. 2-1453

В ГРИМСБІ, Онт.—урядує в суботу від 2 до 5 години під адресою — 42 Main Street. — Phone 559.

JOSEPH KOZIBRODA

Physio Therapy

З практикою зі Старого Краю лікує різні недуги та направляє надвихнені кости. Наша нова адреса така:

SCONA BLOCK NO. 2

82 Ave.-109 St., Edmonton, Alta.

Телефон: 33855

ЖЕНЩИНИ!

ЗАТРИМУЙТЕ СВОЮ МОЛОДУ КРАСУ ВИПРОБОВАНИМ СРЕДСТВОМ КРАСИ

МОРФОСА КРІМ

Ви самі переконаєтесь, що Морфоса Крім зменшує проти в шкірі, вигладжує зморшки, усуває угри, прищі, веснянки і жовті плями та робить — як кажеться в українській пісні — "личко як кров з молоком", пухким та румяним.

Слоїк $1.10 з пересилкою.

Можна набути у:

The T. Eaton Co. Ltd. Winnipeg

або

DUFFERIN DRUG STORE

239 Dufferin Ave., Winnipeg, Man.

(Corner King and Dufferin)

(Один бльок від Мейн Ст.) Dept. F.

Armstrong's Drugs & Stationery

"Reliable Drug Store"

10363 - 97 STREET — Phone 27211 — EDMONTON, Alta.

ПОСЛУЖИМО ВАМ СКОРО, СПРАВНО І ВВІЧЛИВО У ВСІХ ВАШИХ АПТИЧНИХ ПОТРЕБАХ

Володимир Мадай і П-тво Ю. Макоцечи, Властителі.

ЛІКАРІ, ДЕНТИСТИ

Лікарі й Оператори в Едмонтоні

ДР. ІВАН ОРОБКО
ДР. ІВАН СМУЛЬСЬКИЙ

212 Tegler Bldg., Edmonton. Телефон 27342

Тел. Офісу: 21748. — Дому: 31690

ДР. М. М. СЕРЕДА

Лікар і Оператор.

9914-109 St. — Edmonton, Alta.

(зараз на північ від Адміністраційного будинку на 109 вулиці).

ДОКТОР Й. МЕГАС

Лікар, Оператор, Акушер.

Венеричні і Скірні Недуги

Suite 102, Krozelle Building, 10014-102 A Ave., Edmonton, Alta. (На північ від Суду) Тел. 24645.

ДР. ЙОСИФ БУЛАНЖИЙ

Лікар, Оператор і Акушер

Boulanger Bldg., Edmonton. Телефон 22009

ДР. В. А. ШАНДРО

Оператор, Спеціяліст нирковоих недуг та залози (Простейт Гленд) що регулює моч.

Член Королівської Колеґії Хірургів.

GARNEAU THEATRE BLDG. Edmonton на південнім кінці мосту Гай Левел. Тел. офісу: 34778 — Тел. дому: 83666.

Тел. офісу 22411. Тел. дому 82??8

DR. B. N. SHLAIN

ДЕНТИСТ — DENTIST

428 Tegler Building, Edmonton, Alta.

Тел. офісу: M1003 Дому W2666

DR. S. YAHOLNITSKY

Лікар, — Акушер — Оператор

Спеціяліст у Хірургії

210 Greyhound Bldg., Calgary.

ДР. Ю. ДРАГАН

D.M., C.M., L.M.C.C.

ЛІКАР, АКУШЕР, ОПЕРАТОР

601 Canada Bldg., Saskatoon. (коло сіенарської стації).

Тел. Офісу 6665 Тел. Дому 98107

Др. Стефан Воробець

M.D., L.M.C.C.

Лікар — Оператор — Акушер

513 Canada Bldg., Saskatoon. (коло сіенарської стації)

ЛІКАР - ОПЕРАТОР

ДР. В. Ф. БАЧИНСЬКИЙ

МОДЕРНІ ДІЯГНОСТИЧНІ ПРИРЯДИ ДЛЯ РОЗПІЗНАННЯ НЕДУГ

Екс-Рей; Флуороскопія; Електричний Серцемір; Метаболістичний Мірильник; Радіотерапія; Лябораторія Крови, Мочі, і т. д.

403 - 404 CHILDS BLDG. Winnipeg, Man.

Тел. Офісу: 925075; Рез.: 52502

НЕ ТЕРПІТЬ БОЛЮ НЕПОТРІБНО

Уживайте на Ревматизм, або Біль Крижей

УКРАЇНСЬКУ МАСТЬ

Усуває ріжні болі як ревматизм, біль крижей, ломання костей, рук, ніг і інших частей тіла. За одним натертям біль уступає. ІМІТАЦІЙ НЕ ПРИНИМАЙТЕ Правдива Українська Масть має поniжчу марку

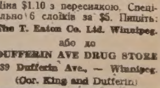

Ціна $1.10 з пересилкою. Спеціяльно 6 слоїків за $5. Пишіть: The T. Eaton Co. Ltd. Winnipeg.

або до

DUFFERIN AVE DRUG STORE

239 Dufferin Ave., — Winnipeg.

(Cor. King and Dufferin)

FINER QUALITY
BETTER SERVICE

CUTS DESIGNS

PHONE 25892

PAZDER Art ENGRAVING

9737-109 ST. EDMONTON, ALBERTA